

SINTEZA

la proiectul hotărârii de Guvern cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului (pentru modificarea Regulamentului Centrului de cazare, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, și ajustarea unor prevederi ale mecanismelor și metodologiei aplicabile în procedura de azil, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 720/2025)

Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
<i>Avizare și consultare publică</i>			
Ministerul Afacerilor Externe nr. DI/3/041-3520 din 26.03.2026	1	Lipsa obiecțiilor și propunerilor	
Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-01/1053 din 27.03.2026	2	<p>Analizând prevederile Regulamentului Centrului de cazare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, precum și proiectul de regulament în redacție nouă, se constată o modificare a mecanismului de evidență a persoanelor cazate.</p> <p>Astfel, dacă în reglementarea în vigoare era prevăzută întocmirea dosarelor pe suport material în privința persoanelor cazate, în noua redacție (Capitolul II, Secțiunea a 2-a), se instituie regula, potrivit căreia, evidența acestora se realizează prin introducerea informațiilor în Sistemul informațional „Migrație”.</p> <p>În acest context, în vederea evaluării conformității noii abordări cu cerințele legale în materia protecției datelor cu caracter personal, a fost analizată Hotărârea Guvernului nr. 618/2023 privind aprobarea Conceptului Sistemului informațional „Migrație”. Cu toate acestea, s-a constatat lipsa unui regulament cu privire la aprobarea Conceptului Sistemului informațional „Migrație”.</p> <p>Ținem să menționăm că, în conformitate cu prevederile art. 7⁶ alin. (2) al Legii nr. 467/2003 cu privire la informatizare și la resursele informaționale de stat, documentele sistemelor și resurselor informaționale de stat sunt:</p>	<p style="text-align: center;">Nu se acceptă</p> <p>punctul 39 din proiect a fost corelat expres cu prevederile art. 53 alin. (3) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. Astfel, reglementarea propusă urmărește alinierea mecanismului de evidență din cadrul Centrului de cazare la cadrul legal primar, care consacră utilizarea instrumentelor informaționale pentru gestionarea datelor în domeniul migrației și azilului.</p> <p>Totodată, menționăm că Sistemului informațional „Migrație” se dezvoltă după o metodă iterativă (metodologia AGILE), care presupune planificarea</p>

	<p>a) conceptul sistemului informațional, în care să fie definite: spațiul funcțional, structura organizatorică, spațiul informațional, spațiul tehnologic, securitatea sistemului informațional și protecția informației;</p> <p>b) caietul de sarcini al sistemului informațional, care include cerințele funcționale și tehnice în conformitate cu care se creează sistemul informațional;</p> <p>c) regulamentul resursei informaționale, care să cuprindă: reglementări privind drepturile și obligațiile subiecților raporturilor juridice aferente creării și ținerii resursei informaționale; modalitatea de ținere a resursei informaționale; procedura de înregistrare, modificare, completare și radiere a datelor; procedura de interacțiune cu furnizorii de date; măsuri privind asigurarea securității resursei informaționale.</p> <p>Regulamentul resursei informaționale este un document obligatoriu în sensul art. 76 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 467/2003 cu privire la informatizare și la resursele informaționale de stat, care urmează să stabilească subiecții raporturilor juridice aferente creării și ținerii resursei informaționale, precum și drepturile și obligațiile acestora, modalitatea de ținere a resursei informaționale, procedura de înregistrare, modificare, completare și radiere a datelor, procedura de interacțiune cu furnizorii de date, precum și măsurile privind asigurarea securității resursei informaționale.</p> <p>În acest context, considerăm oportun ca Sistemul informațional „Migrație” să fie reglementat și aprobat în conformitate cu prevederile menționate anterior, în calitate de resursă informațională de stat, cu respectarea cerințelor tehnice, juridice și de securitate, fapt ce va permite evaluarea conformității acestuia cu prevederile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.</p> <p>Totodată, se reține că cap. XII, Secțiunea a 2-a, pct. 39 din proiectul regulamentului prevede că, în mod concomitent, <i>se întocmesc dosare ce conțin documente și alte informații relevante care nu pot fi stocate în Sistemul informațional „Migrație”</i>. Această formulare instituie o marjă discreționară de apreciere, întrucât nu sunt stabilite în mod expres categoriile de date cu caracter personal ce urmează a fi prelucrate și</p>	<p>activităților care urmează să fie livrate în fiecare iterație.</p> <p>În continuare menționăm că anumite documente (precum cererea de cazare, declarația pe propria răspundere etc.) urmează a fi păstrate în original în dosarul personal, întrucât nu toate informațiile pot fi stocate în sistemul informațional, de aici apare necesitatea întocmirea dosarelor personale pe hârtie. Referitor la obiecția privind lipsa reglementării perioadei de stocare, aceasta nu se acceptă, întrucât proiectul prevede expres că modul de evidență, ținere și păstrare a dosarelor se stabilește prin ordin al șefului Inspectoratului.</p>
--	--	--

		<p>circumstanțele în care se justifică întocmirea dosarelor în afara sistemului informațional.</p> <p>În absența unor criterii previzibile, o atare prevedere este susceptibilă să genereze riscuri, în lipsa reglementării perioadei de stocare și a modului de păstrare a datelor cu caracter personal, în condițiile asigurării confidențialității și securității acestora.</p>	
Ministerul Finanțelor nr. 07/4-03/86/461 din data de 31.03.2026	3	<p>Modificarea înaintată la pct. 2, lit. a) din proiectul de hotărâre, prin substituirea textului „și se prezintă Guvernului spre aprobare” cu sintagma „și se includ în proiectul legii bugetului de stat” urmează a fi exclusă. Planificarea resurselor pentru condițiile materiale de primire a solicitanților de azil este o activitate specifică fazei de elaborare a bugetului autorității/instituției, însă costurile în sine nu formează obiect de reglementare al proiectului legii bugetare anuale.</p> <p>Totodată, această modificare contravine prevederilor Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014, care definesc conținutul și structura legilor bugetare anuale.</p>	<p>Se acceptă parțial</p> <p>Modificarea înaintată la pct. 2, lit. a) din proiectul de hotărâre a fost reformulat.</p>
Consiliul pentru egalitate nr. 04/532 din 31.03.2026	4	<p>1.Examinând prevederile pct. 3.1 din proiectul Regulamentului observăm că sunt indicate două categorii de beneficiari ai cazării în centru:</p> <p>a) solicitanții de azil care nu dispun de mijloace materiale suficiente pentru întreținere, conform art. 28¹ alin. (1) din Legea nr. 270/2008;</p> <p>b) solicitanții de azil în privința cărora nu a fost pronunțată o decizie irevocabilă în procedura de azil.</p> <p>Analiza acestor prevederi relevă că cea de-a doua categorie are un caracter general și include totalitatea solicitanților de azil aflați în procedură. În consecință, aceasta o înglobează pe prima categorie, care este definită printr-un criteriu suplimentar (lipsa mijloacelor materiale). Luând în considerație prevederile lit. m) art. 28 din Legea 270/2008 care prevede că solicitantul de azil beneficiază de a fi cazat, la cerere, în centru de cazare în perioada procedurii, ajungem la concluzia că orice solicitant de azil poate fi cazat temporar în Centrul de cazare și nu este necesară evidențierea expresă a solicitanții de azil care nu dispun de mijloace materiale suficiente pentru întreținere, conform art. 28¹ alin. (1) din Legea nr. 270/2008. Astfel,</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>evidențierea expresă a solicitanților de azil care nu dispun de mijloace materiale suficiente pentru întreținere, conform art. 28¹ alin. (1) din Legea nr. 270/2008, a fost necesară pentru a clarifica că aceștia pot beneficia de condiții materiale de primire la cerere pe durata examinării cererii de azil, fără a depăși termenul prevăzut la art. 58 alin. (2) din aceeași lege. În același timp, dreptul de cazare în centru se menține până la emiterea deciziei finale. Delimitarea respectivă a fost, de asemenea, necesară pentru a permite diferențierea ulterioară</p>

	<p>Consiliul propune ajustarea pct. 3.1. în conformitate cu art. 28 lit. m) din Legea 270/2008.</p> <p>2. Examinând pct.3 din proiectul Regulamentului, observăm că pot să se cazeze temporar în Centrul de cazare doar beneficiarii de protecție internațională, în condițiile art. 24 din Legea nr. 274/2011 privind integrarea străinilor în Republica Moldova. Analiza însă a prevederilor Legii nr. 274/2011, scoate în evidență și o altă categorie de beneficiarii de protecție internațională care pot beneficia de cazare gratuită. Astfel, art. art. 27 alin. (2) din Legea nr. 274/2011, prevede că beneficiarii de protecție internațională care se încadrează în categoria cazurilor speciale pot beneficia de cazare gratuită, pe o perioadă ce nu depășește 6 luni, în centrele de cazare administrate de autoritatea competentă pentru străini. Drept urmare, Consiliul recomandă includerea la pct. 3 în calitate de beneficiari ai cazării temporare și a beneficiarilor de protecție internațională care se încadrează în categoria cazurilor speciale.</p> <p>3. Consiliul reține că proiectul nu conține prevederi privind asigurarea egalității și respectarea principiului nediscriminării. În acest sens, Consiliul notează că scopul Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția Republicii Moldova în sferele politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, origine națională, etnică și socială, statut social, cetățenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenență politică, avere, naștere sau orice alt criteriu. Totodată, corespunzător legii prenotate este interzisă discriminarea privind accesul la serviciile și bunurile disponibile publicului și privind furnizarea acestora. În vederea asigurării concordanței dintre prevederile proiectului și cele ale legislației de referință în domeniu, Consiliul recomandă modificarea pct. 8 din proiect după cum urmează: „Inspectoratul asigură pregătirea corespunzătoare a personalului Centrului, inclusiv în ceea ce privește respectarea principiului confidențialității, potrivit prevederilor legale,</p>	<p>a categoriilor în textul regulamentului, în special la secțiunea 4 din capitolul III.</p> <p>Se acceptă au fost elaborate modificări în textul proiectului.</p> <p>Se acceptă au fost elaborate modificări în textul proiectului.</p>
--	---	--

	<p>precum și a principiului egalității și nediscriminării, în conformitate cu Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității.”</p>	
	<p>4. Consiliul notează că, potrivit pct. 10, persoanele care se prezintă la Centrul în zilele de odihnă și nelucrătoare vor fi plasate temporar în izolatorul medical al Centrului, în baza procesului verbal de admiterea temporară întocmit de către personalul de serviciu, până la emiterea deciziei de cazare. În continuare, potrivit pct. 13, persoana care se prezintă la Centru pentru depunerea cererii de cazare este supus examenului medical din motive de sănătate publică, în conformitate cu prevederile art. 31 din Legea nr. 270/2008. Totodată, pct. 60 stabilește că nicio persoană nu poate fi cazată într-o cameră a Centrului până la obținerea rezultatului evaluării medicale efectuate în scopul cazării, care atestă starea de sănătate și confirmă că nu există riscuri pentru sine sau pentru ceilalți locatari. În acest context, Consiliul reține că atât persoanele ce se prezintă la Centrul în zilele de odihnă și nelucrătoare, cât și cele care se prezintă pentru depunerea cererii de cazare în zilele lucrătoare, nu vor fi cazate într-o cameră a Centrului până la obținerea rezultatului evaluării medicale. Proiectul Regulamentului nu reglementează expres soluția temporară până la obținerea rezultatului medical, pentru persoanele care s-au prezentat în zilele lucrătoare. Reieșind din cele expuse, Consiliul recomandă reglementarea expresă a statutului tuturor persoanelor (indiferent de ziua prezentării) până la obținerea rezultatului medical, prin instituirea unei soluții unice și neutre.</p>	<p>Se acceptă</p>
	<p>5. Examinând pct. 13 și pct. 15 din proiect, Consiliul observă o suprapunere parțială de conținut între cele două proceduri, în special sub aspectul evaluării stării de sănătate. Pct. 13 instituie un control medical distinct, justificat prin motive de sănătate publică și întemeiat pe art. 31 din Legea nr. 270/2008. Pct. 15 introduce o evaluare inițială multidisciplinară, care include și componenta medicală (fizică și mintală). Prin urmare, ambele prevederi vizează, cel puțin parțial, aceeași dimensiune – starea de sănătate a persoanei, fără a fi clar dacă acestea reprezintă două proceduri separate sau dacă una este parte integrantă a celeilalte. Mai mult decât atât, diferă și instituțiile responsabile de efectuarea evaluării medicale. Consiliul</p>	<p>Se acceptă au fost elaborate modificări în textul proiectului</p>

	<p>menționează că această incoerență prin suprapunerea celor două proceduri poate duce la sarcini administrative excesive și la ingerință nejustificată în viața privată. Consiliul recomandă clarificarea raportului dintre cele două proceduri pentru asigurarea coerenței regulamentului, evitarea dublării inutile a evaluărilor și respectarea standardelor privind proporționalitatea și protecția vieții private.</p>	
	<p>6. De asemenea, Consiliul notează că, potrivit pct. 16, rezultatele evaluării inițiale se consemnează într-o fișă individuală de evaluare. Totodată, conform pct. 19, personalul desemnat examinează cererea de cazare, însoțită de fișa medicală cu rezultatele controlului medical. Consiliul remarcă că prevederile pct. 16 și pct. 19 nu sunt suficient de clare, întrucât nu rezultă în mod expres dacă fișa individuală de evaluare este luată în considerare la examinarea cererii de cazare.</p>	<p>Nu se acceptă în mod clar, evaluarea inițială prevăzută la pct. 16 se realizează după admiterea și cazarea persoanei în Centru, având ca scop stabilirea necesităților individuale ale acesteia și a măsurilor de asistență corespunzătoare. Prin urmare, fișa individuală de evaluare este un document subsecvent deciziei de cazare.</p>
	<p>7. Examinând conținutul pct. 18, Consiliul constată utilizarea sintagmei „interesului superior al persoanei”, al cărei definiții nu se cunoaște, căci această noțiune este consacrată în mod specific în cazul copilului. Drept urmare, Consiliul recomandă clarificarea acestei situații.</p>	<p>Se acceptă prevederile punctului 18 din proiect au fost reformulate.</p>
	<p>8. Cu referire la categoriile de persoane care nu pot beneficia de cazare în Centru, Consiliul reține că, la pct. 22.1, sunt incluși solicitanții de azil care au depus o nouă cerere de azil potrivit prevederilor art. 79 din Legea nr. 270/2008, până la emiterea deciziei de acordare a accesului la noua procedură de azil. Totodată, Consiliul notează că art. 31 alin.(3) lit. d) din Legea nr. 270/2008 prevede ca excepție de la cazarea obligatorie în centrele de cazare a persoanelor care au depus o nouă cerere de azil, cu excepția cazurilor când au apărut circumstanțe noi sau au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine care ar pune în pericol viața sau siguranța solicitanților de azil. Drept urmare, în centre de cazare se pot caza persoanele care au depus o nouă cerere de azil, ca urmare a survenirii circumstanțelor noi sau a survenirii transformărilor de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine care ar pune în pericol viața sau siguranța solicitanților de azil. Pentru asigurarea coerenței dintre</p>	<p>Se acceptă</p>

	<p>lege și hotărârea de Guvern, Consiliul recomandă expunerea pct. 22.1 în următoarea redacție: „22.1 solicitanții de azil care au depus o nouă cerere de azil, cu excepția cazurilor când au apărut circumstanțe noi sau au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine care ar pune în pericol viața sau siguranța solicitanților de azil;”.</p>	
	<p>9. Consiliul reține că pct. 29 și 30 stabilesc participarea unui martor la controlul corporal preventiv, fără a fi indicat cine poate avea calitatea de martor.</p>	<p>Se acceptă textul proiectului a fost completat</p>
	<p>10. De asemenea, Consiliul notează că, potrivit pct. 33, la momentul cazării în Centru, persoanele prevăzute la pct. 3.1., 3.4. și 3.5 sunt obligate să semneze declarația pe propria răspundere privind lipsa mijloacelor de întreținere. Consiliul propune completarea proiectului cu prevederi care să stabilească criteriile și modul de determinare a lipsei mijloacelor de întreținere, astfel încât aplicarea acestei obligații să fie clară și uniformă.</p>	<p>Nu se acceptă această completare nu este necesară și nu este aplicabilă, întrucât persoanele vizate sunt străini și solicitanți de azil, pentru care autoritățile nu dețin informații financiare complete și nu pot verifica obiectiv sursele de venit sau resursele disponibile. Semnarea declarației pe propria răspundere reprezintă un mecanism practic și legal. Prin urmare, formularea actuală suficientă pentru scopul reglementat, iar introducerea unor criterii suplimentare ar complica aplicarea procedurii.</p>
	<p>11. Examinând prevederile Secțiunii 3, „Termenul de cazare”, Consiliul reține că, potrivit pct. 41, solicitantul de azil care a primit protecția internațională și a depus o cerere privind prelungirea termenului de cazare, care a fost acceptată, are dreptul să stea gratuit în Centru pe parcursul a 3 luni din data aducerii la cunoștință a deciziei. Totodată, Consiliul notează că potrivit pct. 3.4 al proiectului Regulamentului, persoane care se pot caza la Centru sunt beneficiarii de protecție internațională în condițiile art. 24 din Legea nr. 274/2011 privind integrarea străinilor în Republica Moldova. Potrivit art. 24 din Legea nr.</p>	<p>Se acceptă punctul 3.4 din proiectul Regulamentului a fost reformulat pentru a elimina divergențele identificate. Totodată, prevederile punctelor 41, 42 și 43 au fost modificate pentru a corespunde prevederilor Legii nr. 274/2011.</p>

	<p>274/2011, beneficiarii programelor de integrare care nu au mijloace de întreținere pot beneficia, la cerere, de cazare în spațiile special destinate acestui scop, care se află în administrarea autorității competente pentru străini. Drept urmare, art. 24 din Legea nr. 274/2011, vizează doar beneficiarii programelor de integrare care nu au mijloace de întreținere. Dat fiind faptul că pct. 3 din proiectul regulamentului nu vizează alte categorii de beneficiari de protecție internațională, decât cei care sunt participanți la un program de integrare și nu au mijloace de întreținere și ai căror termen de cazare este reglementat în pct. 45 din proiectul Regulamentului, nu este clar situația căror categorii este reglementată prin pct. 41, 42 și 43 din proiectul Regulamentului. Consiliul recomandă clarificarea situației, mai mult decât atât Legea nr. 274/2011 nu prevede termenul reglementat de pct. 41, 42 și 43 din proiectul Regulamentului.</p>	
	<p>12. Consiliul reține că pct. 47.7 din Regulament prevede că, pe perioada cazării în Centru, persoanele cu necesități speciale au dreptul să beneficieze de adaptarea condițiilor de cazare și de asistență. Totodată, Consiliul observă că pct. 25 din Mecanismul privind acordarea condițiilor materiale de primire acordate solicitanților de azil, Anexa nr. 1 la H.G. nr. 720/2025, stabilește că, la cazarea în Centru a solicitantului de azil cu necesități speciale, Inspectoratul General pentru Migrație asigură adaptarea condițiilor de cazare și de asistență. Prin urmare, proiectul supus avizării reiterează o prevedere existentă, formulată în manieră declarativă, fără a stabili măsuri concrete de implementare. În acest context, Consiliul recomandă completarea pct. 47.7 cu prevederi exprese care să detalieze modalitățile de realizare a acestei obligații, de exemplu, prin asigurarea accesibilității infrastructurii și a spațiilor pentru persoanele cu dizabilități locomotorii și persoanele vârstnice (rampe de acces, bare de suport, blocuri sanitare accesibile și altele).</p>	<p>Se acceptă pct. 47.7 a fost completat</p>
	<p>13. Consiliul notează că pct. 47.8 stabilește că solicitanții de azil adulți cu nevoi speciale sunt în drept să beneficieze, în măsura posibilității, de a fi cazați împreună cu membrii de familie apropiați de care depind. Având</p>	<p>Nu se acceptă cuvintele „în măsura posibilității” sunt necesare pentru a permite o aplicare</p>

	<p>în vedere necesitățile cotidiene ale acestor persoane, Consiliul recomandă excluderea sintagmei „în măsura posibilității”, astfel încât dreptul la cazare împreună cu membrii de familie să fie obligatoriu.</p>	<p>realistă și flexibilă a prevederii privind adaptarea condițiilor de cazare și asistență pentru solicitanții de azil adulți cu nevoi speciale care nu sunt însoțiți. Această formulare recunoaște faptul că, în lipsa însoțitorului sau a sprijinului individual permanent, ajustările pot fi realizate doar în limita resurselor disponibile și a posibilităților organizaționale ale Centrului.</p>
	<p>14. Examinând interdicțiile persoanelor cazate în Centru, pct. 50, Consiliul observă că este interzisă utilizarea telefoanelor mobile, laptopurilor sau altor dispozitive similare în scopul fotografierii, înregistrării și transmiterii de imagini din incinta Centrului. Consiliul consideră că o astfel de interdicție de ordin general care nu distinge între spații private vs. spații comune, situații legitime (ex. comunicare cu avocatul, documentarea unor abuzuri) sau consimțământul persoanelor vizate, duce la restrângerea excesivă și nejustificată a drepturilor și imposibilitatea de a raporta abuzuri. Drept urmare, Consiliul recomandă o reglementare echilibrată care să protejeze atât confidențialitatea și siguranța persoanelor vulnerabile, cât și dreptul beneficiarilor de a comunica, documenta și sesiza eventuale încălcări.</p>	<p>Se acceptă punctul a fost reformulat</p>
	<p>15. În continuare, Consiliul reține că în cazul încălcării prevederilor Regulamentului persoanelor cazate în Centru, administrația Centrului poate dispune, potrivit pct. 53.3, examinarea posibilității privind emiterea unei decizii de excludere, iar potrivit pct. 53.4 limitarea sau retragerea condițiilor materiale de primire, potrivit prevederilor pct. 11.1 și 11.3 din H.G. nr. 720/2025. Consiliul notează că, potrivit pct. 11 din Anexa nr. 1 la H.G. nr. 720/2025, în cazurile prevăzute în pct. 11.1 și 11.3 Inspectoratul General pentru Migrație limitează sau retrage condițiile materiale de primire acordate solicitanților de azil. Prin urmare, Consiliul atenționează că prevederile pct. 53.3 se suprapune cu 53.4, iar prevederile pct. 53.4 sunt în contradicție cu prevederile pct. 11 din Anexa nr. 1 la H.G. nr.</p>	<p>Se acceptă parțial Centrul de cazare reprezintă o structură specializată din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație, iar deciziile emise în sensul dispunerii cazării persoanelor beneficiare sunt adoptate de administrația Centrului de cazare, în limitele competențelor funcționale stabilite. Totodată, prevederile pct. 53.3 și pct. 53.4 nu se suprapun, acestea reglementând situații juridice distincte,</p>

	<p>720/2025. Drept urmare, urmează a fi clarificată cui aparține competența, administrației Centrului sau Inspectoratului General pentru Migrație.</p>	<p>corespunzătoare fiecărei categorii de beneficiari, având finalitate și teme de aplicare diferit. Pct. 53.4 a fost reformulat.</p>
	<p>16. Consiliul notează că pct. 56 din proiect prevede că „administrația va acționa în conformitate cu legislația Republicii Moldova”, iar pct. 58 stabilește că „prejudiciul va fi recuperat în conformitate cu prevederile legislației”. În vederea asigurării unei aplicări uniforme și previzibile, Consiliul propune inclusiunea explicită a actului sau actelor normative corespunzătoare.</p>	<p>Nu se acceptă prevederea nu indică în mod expres un act normativ concret, deoarece desfășurarea actelor ilicite de comerț poate întruni elementele constitutive ale unor diverse categorii de încălcări, reglementate de mai multe acte normative ale Republicii Moldova, iar enumerarea exhaustivă a acestora ar fi improprie din punct de vedere al tehnicii legislative.</p>
	<p>17. Cu referire la prevederile pct. 98, care stabilesc cine are calitatea de vizitator al Centrului și cine nu, Consiliul observă că categoriile persoanelor care nu sunt considerate vizitatori sunt limitate. Prin urmare, Consiliul recomandă evaluarea modificării pct. 98 prin extinderea acestei liste, pentru a include, de exemplu persoană care vizitează Centrul în scopul îndeplinirii unor atribuții de serviciu, în conformitate cu pct. 15 din proiectul Regulamentului.</p>	<p>Se acceptă punctul 98 a fost completat.</p>
	<p>18. Examinând proiectul Regulamentului, Consiliul constată că nu au fost incluse prevederi exprese privind cazarea anumitor categorii cu nevoi speciale și anume a persoanelor cu caracteristici SOGIESC cu diverse orientări sexuale, identități de gen, expresii de gen și caracteristici sexuale. Ar trebui să existe orientări pentru a determina cea mai potrivită cazare în ceea ce privește nevoile speciale și situațiile individuale ale solicitanților vulnerabili, în urma unei identificări corespunzătoare și în timp util a nevoilor pe o bază individuală. Securitatea și siguranța nu pot fi negociate, deoarece acestea sunt condiții prealabile pentru o viață demnă. La cazarea solicitanților cu caracteristici SOGIESC ar trebui să fie luată în considerare infrastructura, de exemplu, instalații sanitare și de baie</p>	<p>Nu se acceptă proiectul Regulamentului conține deja mecanisme normative suficiente care asigură identificarea și protecția tuturor persoanelor cu nevoi speciale, inclusiv a celor aflate în situații de vulnerabilitate, fără a fi necesară enumerarea expresă a unor categorii distincte. Astfel:</p>

	<p>individuale, posibilitatea de cazare privată, pentru a preveni agresiunile și violența, inclusiv a celor cu un motiv legat de SOGIESC, atunci când furnizează cazare.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - potrivit pct. 15.2, se realizează <i>evaluarea situației sociale și identificarea nevoilor speciale</i>; - conform pct. 15.3, este prevăzută <i>identificarea eventualelor situații de vulnerabilitate</i>; - în temeiul pct. 16, rezultatele evaluării inițiale sunt consemnate într-o fișă individuală de evaluare, care constituie temei pentru: <ul style="list-style-type: none"> - stabilirea regimului de cazare; - aplicarea măsurilor de protecție și asistență; - acordarea serviciilor corespunzătoare în cadrul Centrului. <p>Prin urmare, mecanismul instituit permite evaluarea tuturor circumstanțelor individuale relevante, inclusiv a celor ce pot genera riscuri privind securitatea, siguranța sau integritatea persoanei, fără a limita protecția la categorii expres enumerate.</p>
	<p>Propuneri cu referire la modificarea H.G. nr. 720/25</p> <p>1. Consiliul reține că art. 3 din Legea nr. 270/2008 definește noțiunea „<i>membri de familie</i> – soțul sau, după caz, soția, copiii cu vârstă de până la 18 ani, necăsătoriți, aflați în întreținerea acestora, indiferent de faptul dacă sânt din căsătorie ori din afara căsătoriei, ori adoptați, potrivit legii naționale din țara de origine, precum și părinții soților care locuiesc împreună cu ei”.</p> <p>De asemenea, art. 12 alin. (2) și alin. (4) din legea menționată stabilește că autoritățile competente respectă principiul unității familiei în conformitate cu prevederile prezentei legi și că soțul, soția beneficiază de principiul unității familiei în cazul în care căsătoria a fost încheiată înainte de intrare</p>	<p style="text-align: center;">Nu se acceptă</p> <p>art. 3 din Legea nr. 270/2008 definește expres noțiunea de „membri de familie”, iar actele normative subordonate nu pot extinde sau modifica această definiție.</p> <p>O hotărâre de Guvern:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nu poate introduce categorii juridice noi; - nu poate interpreta extensiv noțiuni stabilite prin lege;

	<p>pe teritoriul Republicii Moldova și înainte de data solicitării azilului de către beneficiar.</p> <p>În acest context, Consiliul notează despre necesitatea completării în mod expres a proiectului Regulamentului astfel încât să fie asigurată și unitatea familiilor constituite de persoane de același sex, încheiate înainte de a intra pe teritoriul Republicii Moldova. Consiliul menționează că, potrivit jurisprudenței CJUE2, articolul 20 și articolul 21 alineatul (1) TFUE, citite în lumina articolului 7 și a articolului 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării unui stat membru care, pentru motivul că dreptul acestui stat membru nu autorizează căsătoria între persoane de același sex, nu permite recunoașterea căsătoriei între doi resortisanți de același sex ai statului membru menționat, încheiată în mod legal în cadrul exercitării libertății lor de circulație și de ședere într-un alt stat membru în care aceștia au întemeiat sau au consolidat o viață de familie, și nici transcrierea în acest scop a actului de căsătorie în registrul de stare civilă al primului stat membru atunci când această transcriere este singurul mijloc prevăzut de acesta pentru o asemenea recunoaștere.</p>	<p>- nu poate crea efecte juridice care depășesc cadrul legal existent.</p> <p>În consecință, orice modificare privind recunoașterea unor alte forme de familie ar necesita intervenție legislativă la nivel de lege, nu la nivel de HG.</p> <p>În prezent, cadrul normativ al Republicii Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nu reglementează instituția căsătoriei între persoane de același sex; - nu prevede mecanisme de recunoaștere juridică a unor asemenea căsătorii încheiate în străinătate. <p>Autoritățile nu pot institui, prin acte normative subordonate, efecte juridice echivalente recunoașterii unei căsătorii care nu este prevăzută de legislația națională, întrucât acest fapt ar depăși competența executivului și ar contraveni principiului legalității.</p>
	<p>2. Consiliul propune completarea pct. 2 din proiect după cum urmează:</p> <p>În anexa nr. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) la punctul 18 textul „trei zile lucrătoare” se substituie cu textul „șapte zile lucrătoare”; b) pct 33 se completează cu un nou indicator „33.21. identitatea de gen și orientarea sexuală”. <p>De completat Nota de fundamentare cu argumentarea privind necesității introducerii acestui indicator în corespundere cu Instrumentul EASO3 de identificare a persoanelor cu nevoi speciale, elaborat de Agenția Europeană pentru Azil.</p> <p>Suplimentar celor expuse mai sus, Consiliul atenționează că de la 12 iunie 2026 vor intra în vigoare: Directiva (UE) 2024/1346 a</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>instrumentele elaborate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EASO) au caracter metodologic și orientativ, neavând forță juridică obligatorie în cadrul juridic național.</p> <p>Acestea pot servi drept ghid operațional pentru specialiști, însă nu impun includerea expresă a indicatorilor respectivi în acte normative.</p> <p>Sa luat act</p>

		<p>Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitărilor de protecție internațională, CELEX: 32024L1346; Regulamentul (UE) 2024/1347 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului, CELEX: 02024R1347-20240522; Regulamentul (UE) 2024/1348 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE, CELEX: 02024R1348-20240522. În acest context, Consiliul subliniază necesitatea analizării acestor acte și a actualizării cadrului normativ național existent în domeniul azilului, în mod special adoptarea unor prevederi clare și adecvate privind solicitanții de azil – persoane cu necesități speciale.</p>	<p>de observațiile Consiliului privind noile acte ale Uniunii Europene. Eventuala armonizare a cadrului normativ național cu acquis-ul UE urmează a fi analizată separat, în cadrul proceselor legislative dedicate domeniului azilului. Totodată, proiectul conține deja mecanisme de identificare și protecție a persoanelor cu necesități speciale, în conformitate cu cadrul național.</p>
<p>Congresul Autorităților Locale nr. 105 din 01.04.2026</p>		<p>CALM, în rezultatul examinării Proiectului, nu a constatat devieri de la respectarea principiilor de organizare, funcționare și a intereselor APL.</p> <p>Ținând cont de cele menționate, CALM consideră că Proiectul poate fi susținut spre a fi promovat în modul stabilit.</p>	
<p>Serviciul de Informații și Securitate nr. IE/3224 31.03.2026</p>		<p>Lipsa obiecțiilor și propunerilor</p>	
		<p>1. La Regulamentul Centrului de cazare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012:</p>	

Ministerul Muncii și Protecției Sociale nr. 13/1772 din 31.03.2026	<p>1.1. Capitolul I se va completa cu un punct nou cu următorul cuprins: „Persoanele cazate în Centru beneficiază de tratament egal și nediscriminatoriu, fiind interzisă orice formă de discriminare pe motiv de rasă, culoare, origine națională, etnică și socială, statut social, cetățenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenență politică, avere, naștere sau orice alt criteriu.”.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>articolul 10 din Legea nr. 270/2008 privind azilul (Capitolul III – Principii generale) prevede că principiile legislației naționale se aplică solicitanților de azil și beneficiarilor de protecție internațională, de protecție temporară sau de azil politic fără discriminare, pe criterii de rasă, cetățenie, etnie, limbă, religie, apartenență politică, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală sau vârstă. Acest articol asigură garanții fundamentale pentru toate persoanele străine aflate în procesul de azil, inclusiv pentru cele cazate în Centru. Regulamentul are caracter operațional și procedural, destinat organizării activității Centrului și aplicării eficiente a măsurilor de cazare și protecție. Includerea unui text care reproduce literal articolul 10 din Legea nr. 270/2008 ar fi redundantă și ar încălca actul normativ fără a aduce un plus practic, respectând principiul ierarhiei normelor.</p>
	<p>1.2. Pct. 2, se va completa cu următoarele noțiuni noi care sunt utilizate în Regulamentul Centrului și descifrarea lor: „persoană desemnată, înlocuitor legal, personalul desemnat și planul individual de integrare”.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>nu se consideră necesară completarea pct. 2 cu definiții pentru „persoană desemnată”, „înlocuitor legal” și „plan individual de integrare”, întrucât: primele două noțiuni sunt deja clare și necontestabile în cadrul activității</p>

			Centrului; „planul individual de integrare” este definit de Legea nr. 274/2011 privind integrarea străinilor, fiind obligatoriu aplicabil. Astfel, regulamentul rămâne clar și funcțional, evitând dublarea definițiilor legale.
		1.3. Pct. 3.3 la final de completat cu cuvintele „cu excepția cazurilor de violență în familie.”.	Nu se acceptă propunerea nu este clară din considerentul că punctul 3 din proiect prevede categoriile care au dreptul să fie cazate în Centrul de cazare, respectiv punctul 3.3. este una din categorii introducerea excepției ar crea confuzie și interpretări eronate, protecția celor afectați de violență în familie este reglementată prin proceduri și legislație special.
		1.4. La pct.4, subpct. 4.2 se va exclude, deoarece menținerea unei astfel de prevederi cu caracter general poate genera interpretări ambigue sau confuzii în aplicare.	Se acceptă
		1.5. La pct.4, subpct. 4.7, la pct. 14, sbp. 14.3 și pct. 15 , textul „Ministerul Muncii și Protecției Sociale” se va substitui cu textul „Structurile responsabile de asistență socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău” deoarece conform prevederilor art. 13 din Legea asistenței sociale 547/2003, Structurile responsabile de asistență socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău realizează politica de asistență socială și asigură aplicarea legislației la nivel teritorial. Or, impunerea unor noi atribuții Ministerului Muncii și Protecției Sociale, în afară de cele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 149/2021 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, exceda funcțiile de bază ale Ministerului prevăzute la pct. 7 din	Se acceptă -

	Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale.	
	1.6. Pct. 7 va avea următoarea redacție „Centrul este finanțat din contul și limita mijloacelor alocate din bugetul de stat, din surse externe, donații, sponsorizări, cât și din alte surse legale.”.	Se acceptă
	1.7. La pct. 8 , sintagma „pregătire corespunzătoare” se va substitui cu sintagma „formare continuă”, în vederea asigurării conformității terminologice cu prevederile Codului Educației al Republicii Moldova nr 152/2014.	Se acceptă
	1.8. La pct. 10 , cuvântului „medical” din sintagma „izolator medical” se va exclude, cât și pe întreg conținutul proiectului, în vederea uniformizării terminologiei și evitării eventualelor ambiguități de interpretare.	Se acceptă
	1.9. La pct. 11 , se va introduce obligației ca, în situația în care cererea este completată de o altă persoană, conținutul acesteia să fie explicat solicitantului într-o limbă pe care o înțelege, înainte de semnare. Astfel după textul cuvintele „persoana desemnată să o primească” se va completa cu următorul text „iar conținutul acesteia este explicat solicitantului, anterior semnării, într-o limbă pe care o înțelege”.	Se acceptă
	1.10. Procedura de evaluare a nevoilor persoanelor cazate nu este suficient de detaliată. Regulamentul prevede evaluarea stării fizice, mentale și sociale a solicitanților prevăzută la subpct. 15.1, 15.2. și 15.3. , însă nu precizează cine finalizează evaluarea, termenul de raportare și fluxul de referire către serviciile specializate. Pentru creșterea eficienței și clarității procesului, este necesară introducerea unor pași concreți, cu termene și responsabilități clar definite pentru fiecare instituție implicată.	Nu se acceptă fiecare caz este unic și necesită o abordare individualizată iar fiecare dintre acestea impune măsuri și fluxuri diferite de intervenție. Cadrul legal existent prevede deja responsabilitățile și fluxurile instituțiilor implicate: Legea 270/2008 privind azilul, HG 720/2025, Legea 547/2003 privind asistența socială, Legea 45/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, alte acte normative privind protecția victimelor violenței în familie și a abuzurilor.

			<p>Regulamentul Centrului trebuie să rămână un cadru general, care stabilește principiile și atribuțiile instituțiilor implicate, fără a substitui legislația specifică. Procedura concretă de evaluare, termenele și măsurile aplicabile se stabilesc în funcție de specificul fiecărui caz, garantând astfel protecția eficientă și respectarea drepturilor persoanelor vulnerabile.</p>
		<p>1.11. La pct. 17, se vor introduce prevederi exprese privind mecanismul de „evaluare inițială” sau, după caz, includerea modelului de evaluare în anexe, în vederea asigurării clarității procedurale și a aplicării uniforme a prevederilor actului normativ.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>prevederi privind mecanismul de evaluare sunt deja reglementate prin HG 720/2025 pentru aprobarea mecanismelor și metodologiei aplicabile în procedura de azil.</p> <p>Reiterăm că Regulamentul se modifică exclusiv pentru a realiza corelarea cu prevederile modificate ale Legii nr. 270/2008 privind azilul și cu dispozițiile HG nr. 720/2025, în scopul asigurării coerenței și unității cadrului normativ național. Reproducerea în Regulament a prevederilor deja detaliate în alte acte normative nu este necesară.</p>
		<p>1.12. La pct. 18, textul „de lege. Persoana este îndrumată și, după caz, referită către autoritățile și serviciile specializate competente, în baza constatărilor medicale și/sau sociale, cu respectarea principiului confidențialității și a interesului superior al persoanei.” se va substitui cu textul „în conformitate cu prevederile Hotărârea Guvernului nr. 228/2014 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate al echipelor multidisciplinare teritoriale din cadrul sistemului național de referire.”, în</p>	<p>Se acceptă</p>

	vederea asigurării trimiterii exprese la cadrul normativ aplicabil și evitării formulărilor generale.	
	1.13. La pct. 19 , se va stabili termenul de examinare a cererii de cazare.	Se acceptă
	1.14. Subpct. 19.5 și subpct. 19.6 , se vor transfera la Secțiunea 3 din Capitolul II.	Nu se acceptă secțiunea 3 din Capitolul II stabilește termenul general de cazare, în timp ce subpunctele 19.5 și 19.6 prevăd tipurile de decizii pe care le poate emite șeful Centrului de cazare, respectiv decizii privind admiterea, prelungirea sau încetarea cazării. Astfel, termenul de cazare și tipul deciziei sunt reglementate distinct, asigurând claritate procedurală și atribuții precise ale administrației Centrului.
	1.15. Pct. 20 se va transfera la pct. 47 și va avea următorul conținut „ 47.16. Persoana cazată are dreptul de a contesta deciziile emise de administrația Centrului în conformitate cu prevederile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018.”.	Nu se acceptă prevederea privind contestarea deciziilor emise de administrația Centrului trebuie menținută în cadrul secțiunii procedurale, deoarece este direct legată de emiterea deciziilor de cazare (19.1–19.6) și asigură o corelare clară între actul emis și calea de atac prevăzută de Codul administrativ nr. 116/2018. Mutarea acestei dispoziții în secțiunea „Drepturi” ar disocia dreptul de contestare de contextul procedural, ceea ce ar putea genera interpretări confuze și afecta aplicarea corectă a Regulamentului.
	1.16. Subpct. 22.3 la final se va completa cu sintagma „cu excepția cazurilor de violență în familie”.	Nu se acceptă

subpct. 22.3 stabilește o categorie de persoane care, nu se încadrează în categoria celor care necesită cazare în cadrul Centrului de cazare. Situațiile de violență în familie sunt reglementate printr-un cadru normativ distinct, care prevede mecanisme specifice de protecție și asistență pentru victime (inclusiv plasament în servicii specializate), astfel încât nu este oportună dublarea sau suprapunerea acestora în cadrul prezentului Regulament.

1.17. **La pct. 25**, se va completa cu sintagma „doar cu acordul tacit al beneficiarului” în contextul efectuării controlului corporal preventiv și al bagajelor, în conformitate cu prevederile art. 31 lit. o) din Legea nr. 270/2008.

Nu se acceptă propunerea de completare a pct. 25 cu sintagma „doar cu acordul tacit al beneficiarului” întrucât aceasta contravine naturii juridice și scopului măsurii reglementate. Controlul corporal preventiv și controlul bagajelor reprezintă măsuri de siguranță instituite în vederea asigurării ordinii, securității și protecției tuturor persoanelor aflate în Centru, fiind expres prevăzute de art. 31 lit. o) din Legea nr. 270/2008. Aceste măsuri au caracter obligatoriu și nu pot fi condiționate de consimțământul persoanei vizate, fie el expres sau tacit, întrucât s-ar compromite eficiența și aplicabilitatea lor. Introducerea noțiunii de „acord tacit” este, totodată, neclară din punct de vedere juridic, ceea ce poate genera dificultăți în aplicare. În

plus, în situația unui eventual refuz, norma ar deveni inaplicabilă, afectând capacitatea administrației Centrului de a preveni riscuri de securitate. Este de menționat că respectarea drepturilor și demnității persoanei este deja garantată prin cadrul legal general și prin modul de aplicare a măsurilor, acestea urmând a fi realizate în condiții de necesitate, proporționalitate și nediscriminare.

1.18. **La pct. 30**, se propune includerea în anexă a modelului de proces-verbal de control.

Nu se acceptă
modelul procesului-verbal de control corporal urmează a fi aprobat ca anexă la Regulamentul ordinii interioare al Centrului de cazare, act administrativ distinct, emis prin ordinul șefului Inspectoratului General pentru Migrație. Această abordare permite o reglementare mai flexibilă și adaptată specificului activităților operative desfășurate în cadrul Centrului. Totodată, includerea unor astfel de modele în prezentul Regulament ar conduce la supraîncărcarea acestuia cu prevederi tehnice și ar reduce capacitatea de ajustare rapidă a procedurilor interne, în funcție de necesitățile practice și evoluțiile instituționale.

1.19. **La pct. 43**, textul „femeilor însărcinate, familiilor monoparentale, persoanelor în etate” se va substitui cu textul „solicitanților de azil cu necesități speciale, conform art. 3 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova”.

Se acceptă parțial
prevederea a fost modificată potrivit art. 6 și 27 din Legea nr. 274/2011 privind

			<p>integrarea străinilor în Republica Moldova.</p>
		<p>1.20. Capitolul III se va completa cu o Secțiune nouă cu privire la „Drepturile și obligațiile Centrului”, în vederea reglementării exprese a atribuțiilor personalului și asigurării unei aplicări clare și uniforme a prevederilor actului normativ.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>propunerea de completare a Capitolului III cu o secțiune distinctă privind „Drepturile și obligațiile Centrului” nu se acceptă, întrucât nu este necesară din perspectiva structurii și obiectului de reglementare al actului normativ.</p> <p>Prezentul Regulament stabilește cadrul general de organizare și funcționare a Centrului, precum și drepturile și obligațiile beneficiarilor, în timp ce atribuțiile personalului și responsabilitățile instituționale sunt reglementate prin acte normative și administrative distincte, inclusiv regulamente interne și fișe de post.</p> <p>Introducerea unei astfel de secțiuni ar conduce la o suprapunere a reglementărilor și la o posibilă confuzie între normele aplicabile beneficiarilor și cele aplicabile personalului Centrului. Totodată, ar încălca excesiv actul normativ cu prevederi de ordin operațional, care necesită un grad mai mare de flexibilitate și care urmează a fi detaliate la nivel intern.</p>
		<p>1.21. Concomitent, Capitolului III DREPTURILE, OBLIGAȚIILE, INTERDICȚIILE ȘI SANȚIUNILE DISCIPLINAE APLICABILE PE TIMPUL CAZĂRII ÎN CENTRU nu specifică modalitatea de constatare a abaterii disciplinare pe perioada cazării, aspect care poate duce la încălcări</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>orice abatere disciplinara se aplica prin emiterea unei decizii de către administrația centrului, proiectul reglementează la pct. 20 procedura de</p>

	<p>grave ale drepturilor omului cu privire la prezumția nevinovăției.</p>	<p>contestare a deciziei, ceea ce constituie o garanție esențială pentru respectarea dreptului la apărare și a principiului prezumției nevinovăției.</p> <p>În acest sens, posibilitatea de a contesta decizia permite verificarea legalității și temeiniciei constatării abaterii disciplinare de către o autoritate competentă, oferind persoanei cazate oportunitatea de a-și prezenta argumentele, probele și obiecțiile. Această cale de atac asigură un control ulterior efectiv asupra modului de constatare a abaterii și de aplicare a sancțiunii.</p>
	<p>1.22. La pct. 46, după cuvintele „sub semnătură,” se va completa cu textul „într-o limbă pe care o înțeleg.”.</p>	<p>Se acceptă</p>
	<p>1.23. Pct. 47 va fi completat cu un subpct. nou cu următorul conținut „47.17. să fie protejat de orice formă de violență, discriminare, exploatare, a tratamentului inuman și/sau degradant.”.</p>	<p>Se acceptă</p>
	<p>1.24. Subpct. 50.1. se va completa cu cuvântul „discriminare” la începutul textului.</p>	<p>Se acceptă</p>
	<p>1.25. La pct. 58, cuvântul „salvarea” se va substitui cu sintagma „serviciul de asistență medicală urgentă”, conform prevederilor Ordinului ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova 430 din 03.04.2019 „Cu privire la Serviciul de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească din Republica Moldova”.</p>	<p>Se acceptă</p>
	<p>1.26. Secțiunii 5. se va redenumi și va avea următorul conținut „Încetarea plasamentului de cazare și procedura de părăsire a Centrului”</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>autorul avizului propune substituirea cuvintelor „dreptului de cazare” cu cuvintele „plasamentului de cazare” o noțiune juridic ambiguă și poate induce</p>

			<p>interpretări greșite privind drepturile persoanelor.</p> <p>De aceea, în proiect s-a insistat să se păstreze doar termenul „cazare”, care reflectă corect natura legală și voluntară a șederii în Centru.</p>
		<p>1.27. La pct. 115, sintagma „sexuală sau de gen” se vor substitui cu textul „împotriva femeilor și violență în familie, violență sexuală și/sau violență în bază de gen”.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>propunerea de substituie a sintagmei „sexuală sau de gen” nu se acceptă, deoarece termenul este clar și include toate formele de violență. Înlocuirea cu expresia propusă („împotriva femeilor și violență în familie, violență sexuală și/sau violență în bază de gen”) creează:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o enumerare lungă; - riscul de interpretare restrictivă (pare că se aplică doar „împotriva femeilor” sau doar „violență în familie”); - pierderea caracterului general și neutru al termenului „violență de gen”, care include și alte victime (bărbați, copii, persoane LGBTQ). Menținerea expresiei scurte și consacrate asigură coerența cu legislația internațională și permite aplicarea normei în toate situațiile relevante fără ambiguități.
		<p>1.28. Subpct. 115.1 în forma actuală, poate induce confuzie, deoarece sugerează că persoanele cazate ar fi informate despre cazuri specifice de violență în Centru, ceea ce ar încălca confidențialitatea victimelor și procedurile de protecție. În acest sens propunem o revizuire a conținutului acestui punct care să clarifice faptul că informarea are caracter general și preventiv, incluzând măsurile de prevenire și protecție disponibile, fără a face referire la situații individuale. De asemenea</p>	<p>Se acceptă</p>

	<p>informarea se va realiza și pentru personalul Centrului. În acest sens, subpct. 115.1 va avea următorul conținut: „115.1. asigură informarea persoanelor cazate în Centru, într-o limbă pe care acestea o înțeleg, precum și a personalului, cu privire la procedurile de prevenire, identificare și raportare a cazurilor de violență împotriva femeilor și violență în familie, violență sexuală și/sau violență pe bază de gen, precum și cu privire la măsurile de protecție și răspunderea aplicabilă în cazul comiterii acestor fapte;”.</p>	
	<p>1.29. Pct. 115 se va completa cu un subpct. nou cu următorul conținut „115.4 ține evidența cazurilor de violență împotriva femeilor și violență în familie, violență sexuală și/sau violență pe bază de gen într-un registru special.”.</p>	<p>Nu se acceptă propunerea nu se acceptă deoarece evidența cazurilor este gestionată de subdiviziunea competentă; dublarea la nivelul Centrului ar crea riscul înregistrării multiple ale aceluiași cazuri.</p>
	<p>1.30. La pct. 119 se va exclude sintagma „dreptul de”, cu reformularea corespunzătoare a prevederii și va avea următorul conținut: „Cazarea în Centru încetează în temeiul deciziei emise de șeful Centrului sau de înlocuitorul legal al acestuia.”, în vederea asigurării clarității aplicării actului normativ.</p>	<p>Nu se acceptă propunerea de excludere a sintagmei „dreptul de” nu se acceptă, deoarece aceasta subliniază caracterul juridic al cazării ca drept garantat și asigură claritate și coerență terminologică în aplicarea actului normativ.</p>
	<p>1.31. La pct. 123 se va exclude sintagma „dreptului de” și va avea următorul conținut: „Decizia privind încetarea cazării se comunică persoanei vizate sub semnătură, iar în cazul refuzului de semnare, acest fapt se consemnează în actele administrative corespunzătoare.”.</p>	<p>Nu se acceptă propunerea de excludere a sintagmei „dreptul de” nu se acceptă, deoarece aceasta subliniază caracterul juridic al cazării ca drept garantat și asigură claritate și coerență terminologică în aplicarea actului normativ.</p>
	<p>1.32. Se va completa Regulamentul Centrului cu un Capitol nou cu titlul „Finanțarea Centrului” care să reglementeze mecanismele și sursele de finanțare.</p>	<p>Nu se acceptă propunerea de a crea un capitol separat „Finanțarea Centrului” nu se acceptă,</p>

		<p>deoarece sursele și mecanismele de finanțare sunt deja prevăzute la Capitolul I, Dispoziții generale; introducerea unui capitol nou nu este necesară.</p>
	<p>1.33. Se va completa Regulamentul Centrului de cazare cu un Capitol nou cu titlul „Dispoziții finale”.</p>	<p>Nu se acceptă propunerea de a crea un capitol ”Dispoziții finale” nu se acceptă, deoarece autorul avizului nu a justificat necesitatea acestuia și nu a precizat ce elemente ar trebui să conțină; astfel, propunerea este neclară.</p>
	<p>1.34. În vederea asigurării unei intervenții coerente și integrate, se propune completarea Regulamentului Centrului de cazare cu prevederi explicite privind instituirea managementului de caz, prin desemnarea responsabilului de caz din cadrul Structurii teritoriale de asistență socială, cu atribuții în evaluarea socială detaliată, elaborarea planului individualizat de asistență și monitorizarea continuă a situației beneficiarului pe perioada aflării în Centru și, după caz, ulterior ieșirii din sistemul de cazare.</p>	<p>Nu se acceptă propunerea nu se acceptă, deoarece instituirea managementului de caz depășește competența Centrului, este deja reglementată prin procedurile echipelor multidisciplinare teritoriale (HG nr. 228/2014) și poate genera confuzii juridice și administrative.</p>
	<p>1.35. Totodată, se consideră necesară reglementarea expresă a procedurii de referire către sistemul de asistență socială, prin stabilirea unui mecanism standardizat de notificare și transmitere a cazurilor de la Centrul de cazare către Structurile teritoriale de asistență socială Chișinău, inclusiv cu stabilirea unor termene clare de intervenție, astfel încât suportul social să fie acordat în timp util și în funcție de necesitățile identificate. Subliniem, de asemenea, necesitatea delimitării clare a competențelor instituționale între Inspectoratul General pentru Migrație, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Structurile teritoriale de asistență socială Chișinău, inclusiv sub aspectul responsabilităților privind acordarea serviciilor sociale, coordonarea intervențiilor și monitorizarea cazurilor. În acest context, se impune instituirea unui mecanism formalizat de cooperare</p>	<p>Nu se acceptă propunerea nu se acceptă, deoarece mecanismele de referire, coordonare și monitorizare a cazurilor către Structurile teritoriale de asistență socială există deja (HG nr. 228/2014 și proceduri interne); introducerea unui mecanism suplimentar ar fi redundantă și ar putea genera confuzii administrative.”</p>

	<p>interinstituțională, care să reglementeze schimbul de informații, coordonarea intervențiilor și responsabilitatea fiecărei autorități implicate.</p>	
	<p>1.36. Un alt aspect fundamental vizează integrarea beneficiarilor Centrului de cazare în sistemul național de servicii sociale. În forma actuală, proiectul nu reglementează modalitatea prin care persoanele cu necesități sociale identificate sunt incluse în serviciile existente. În acest sens, se propune completarea cadrului normativ cu prevederi care să asigure accesul efectiv al beneficiarilor la serviciile sociale disponibile, în funcție de profilul și necesitățile acestora.</p> <p>De asemenea, considerăm necesară corelarea prevederilor proiectului cu legislația națională din domeniul asistenței sociale și cu standardele minime de calitate aplicabile serviciilor sociale, astfel încât intervențiile realizate în cadrul Centrului de cazare să fie aliniate la principiile și cerințele sistemului național de asistență socială.</p>	<p>Se acceptă parțial</p> <p>solicitanții de azil nu pot fi integrați automat în programele generale de asistență socială; suportul lor este reglementat prin HG 720/2025, care prevede acordarea condițiilor materiale de primire. Posibilitatea de acces la servicii sociale o are după obținerea unei forme protecției și devine subiectul Legii nr. 270/2011 privind integrarea străinilor în Republica Moldova.</p>
	<p>1.37. Nu în ultimul rând, se impune clarificarea aspectelor ce țin de finanțarea componentei sociale a intervențiilor, în special în ceea ce privește acoperirea costurilor pentru serviciile sociale acordate beneficiarilor Centrului, pentru a evita suprapuneri sau lacune în asigurarea resurselor necesare.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>potrivit prevederilor Capitolului III, secțiunea 1, punctul 34 din HG nr. 288/2014 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate a echipelor multidisciplinare teritoriale din cadrul sistemului național de referire: „Finanțarea activității echipei multidisciplinare teritoriale, echiparea cu mijloace tehnice și de comunicare, alte cheltuieli necesare pentru activitatea curentă a echipei multidisciplinare teritoriale, cu excepția celor de la locul de muncă de bază, se va efectua în limitele mijloacelor aprobate pe anii respectivi în bugetele unităților administrativ-teritoriale corespunzătoare și a altor surse, conform legislației.”</p>

	<p>1.38. În completare, în baza informațiilor comunicate de Agențiile Teritoriale de Asistență Socială, se constată că, în practică, lipsa unor mecanisme clare de referire și coordonare determină întârzieri în intervenție și dificultăți în gestionarea cazurilor cu grad sporit de vulnerabilitate. În acest context, Agențiile susțin necesitatea instituirii unui mecanism standardizat de referire și a managementului de caz, precum și consolidarea rolului Structurilor teritoriale de asistență socială Chișinău în procesul de integrare socială a beneficiarilor.</p>	<p>Nu se acceptă mecanismele de referire și coordonare, precum și accesul la servicii sociale sunt deja reglementate prin HG nr. 228/2014 și HG 720/2025, crearea unor mecanisme suplimentare nu sunt necesare.</p>
	<p>1.39. Textul proiectului reglementează procedura controlului corporal preventiv și al bagajelor, însă nu sunt prevăzute aspectele ce țin de situația refuzului persoanei de a fi supusă acestui control. Lipsa unei reglementări clare în acest sens poate genera dificultăți în aplicare și riscuri privind respectarea drepturilor persoanei, precum și menținerea ordinii și securității în Centru. În acest context, se recomandă completarea proiectului cu prevederi explicite referitoare la consecințele refuzului, procedura de urmat și măsurile care pot fi aplicate, cu respectarea drepturilor fundamentale ale persoanei.</p>	<p>Nu se acceptă supunerea la controlul corporal și al bagajelor constituie o obligație a persoanei cazate, iar regulamentul deja prevede efectuarea controlului de către persoane de același sex, pentru a respecta drepturile fundamentale. Prin urmare, nu este necesar să se prevadă expres situațiile de refuz, deoarece obligația rămâne, iar măsurile sunt deja conforme principiilor de legalitate și respectare a demnității persoanei.</p>
	<p>1.40. Suplimentar, atragem atenția asupra faptului că proiectul urmează a fi completat cu prevederi menite să reglementeze procedura de realizare a controlului corporal preventiv în cazul copiilor. Menționăm că această categorie de populație necesită o abordare distinctă, sensibilă și echilibrată, fundamentată pe respectarea principiului interesului superior al copilului. În acest context, orice intervenție de acest tip trebuie adaptată particularităților specifice lucrului cu copiii, ținând cont de potențialul impact psihologic pe care o asemenea măsură îl poate genera. Astfel, în situația în care se consideră necesară efectuarea controlului corporal preventiv asupra unui copil, acesta va putea fi realizat exclusiv cu acordul și în prezența reprezentantului legal, în cadrul unei proceduri speciale, distincte de cea aplicabilă persoanelor adulte. Aceste aspecte urmează a fi</p>	<p>Nu se acceptă copiii sunt cazați numai împreună cu părinții sau reprezentanții legali, orice măsură care îi vizează se realizează cu acordul și supravegherea acestora, conform principiului interesului superior al copilului și legislației naționale aplicabile.</p>

		<p>reglementate în mod expres în actul normativ vizat. În lipsa unor astfel de prevederi, se recomandă limitarea reglementării la categoria persoanelor adulte.</p>	
		<p>2. Racordarea Notei de fundamentare la recomandările și propunerile înaintate supra.</p>	<p>Nu se acceptă elementele acceptate nu necesită intervenții în Nota de fundamentare, întrucât sunt deja integrate și nu modifică cadrul legal sau conceptual al proiectului.</p>
<p>Avocatul poporului nr. 04-3/19-777 din 01.04.2026</p>		<p>În urma examinării structurii proiectului de hotărâre, se constată omisiunea unor elemente constitutive esențiale sau necesare pentru asigurarea clarității și legalității actului normativ.</p> <p>Deși în Nota de fundamentare se precizează clar că proiectul este elaborat în temeiul Legii nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova (urmare a modificărilor operate prin Legea nr.297/2024), clauza de adoptare a proiectului de Hotărâre de Guvern nu face nicio trimitere la articolele specifice din lege care abilitază Guvernul cu atribuția de a aproba sau modifica Regulamentul Centrului de cazare.</p> <p>Avocatul Poporului consideră că, în contextul unui act normativ care vizează restrângerea unor drepturi sau modificarea regimului de cazare al unor categorii vulnerabile (solicitanții de azil), indicarea temeiului legal în clauza de adoptare devine o necesitate pentru asigurarea predictibilității și transparenței decizionale, chiar dacă articolul 44 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative utilizează sintagma „poate conține, după caz, și temeiul legal”. Lipsa indicării temeiului legal în dispozitivul actului poate genera dificultăți în interpretarea limitelor de competență ale Guvernului și afectează previzibilitatea normei juridice.</p> <p>Se recomandă completarea clauzei de adoptare prin includerea temeiului legal cu invocarea expresă a normelor de abilitare din Legea nr.270/2008 și Legea nr.274/2011.</p> <p>Potrivit notei de fundamentare, elaborarea proiectului este determinată de necesitatea asigurării conformității și corelării cadrului</p>	<p>Nu se acceptă referirea la temeiul legal în clauza de adoptare: cconform art. 44 alin. (1) din Legea nr.100/2017 privind actele normative, indicarea temeiului legal în dispozitiv „poate conține, după caz, și temeiul legal”. În proiect, temeiul legal este deja clar menționat în Nota de fundamentare, iar competența Guvernului de a emite și modifica Regulamentul Centrului de cazare este consacrată legal prin Legea nr.270/2008. Prin urmare, lipsa menționării expres în clauza de adoptare nu limitează competența Guvernului și nu afectează predictibilitatea normei juridice.</p> <p>Noul regulament nu este mai restrictiv dar a fost completat cu careva măsuri care nu limitează drepturile fundamentale ale solicitanților de azil, ci sunt introduse pentru a asigura:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) siguranța angajaților centrului; b) protecția persoanelor cazate; c) funcționarea ordonată a centrului.

	<p>normativ secundar cu modificările operate la Legea nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova.</p> <p>Modificările aprobate prin Legea nr.297/2024 pentru modificarea unor acte normative (privind procedura de azil), în vigoare din 01.01.2026 se referă la introducerea noțiunilor noi de:</p> <p>„condiții materiale de primire – asistență acordată solicitanților unei forme de protecție incluzând cazare, hrană, îmbrăcăminte, materiale de întreținere și igienă, transport și alocații financiare sau ai unei forme combinate a acestor elemente în condițiile stabilite de Guvern;</p> <p>„solicitant de azil cu necesități speciale” – copii, copii neînsoțiți, familii monoparentale cu copii, persoane cu dizabilități, femei gravide, victime ale traficului de ființe umane, persoane cu dizabilități psihosociale și intelectuale, persoane cu tulburări mintale și de comportament, precum și persoane care au fost supuse torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală, victime ale violenței în familie, persoane care au atins vârsta de pensionare în condițiile Legii nr.156/1998 privind sistemul public de pensii, ale căror necesități speciale au fost constatate în urma unei evaluări individuale a situației lor;”.</p> <p>Lit. m) și n) din art. 28 al Legii nr.270/2008 prevăd că solicitantul de azil are dreptul „de a fi cazat, la cerere, în centru de cazare în perioada procedurii”, și „de a beneficia, în cazul solicitantului de azil cu necesități speciale, de adaptarea condițiilor de cazare și de asistență în centrele de cazare”.</p> <p>Totodată, în art. 28¹ este prevăzut că, condițiile materiale de primire se stabilesc de Guvern (HG nr.720/2025) și că „Solicitanților de azil care nu dispun de mijloace de întreținere, beneficiază, la cerere, de condiții materiale de primire, acordate pe perioada procedurii de examinare a cererii de azil, fără a depăși perioada prevăzută la art. 58 alin.(2)”.</p>	<p>Astfel, regulamentul echilibrează necesitatea de securitate cu respectarea drepturilor persoanelor.</p>
--	--	--

	<p>Potrivit art. 62 din lege, cererile de azil care fac obiectul procedurii rapide sunt cererile: ..., inclusiv cele înaintate de persoane care prezintă un pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova;</p> <p>Astfel, în art. 64¹ sunt prevăzute măsurile restrictive dispuse de IGM, în scopul asigurării acțiunilor necesare în cadrul procedurii rapide de examinare a cererilor de azil și al limitării abuzurilor de procedura de azil, precum și în cazul în care solicitantii prezintă pericol pentru securitatea națională, pentru ordinea publică, pentru protecția sănătății și moralității publice, pentru protecția drepturilor și libertăților altor persoane.</p> <p>Printre măsurile restrictive aplicate solicitanților de azil se numără și b) cazarea într-un centru de cazare. În vederea menținerii unității familiei și pentru respectarea principiului interesului superior al copilului, Inspectoratul General pentru Migrație permite membrilor de familie ai solicitantului, față de care s-a dispus măsura prevăzută la alin. (1) lit. b), să locuiască cu acesta.</p> <p>În conformitate cu prevederile art. 64³, cazarea într-un centru de cazare se dispune, prin decizie motivată a IGM, chiar dacă solicitantul dispune de mijloace de întreținere, și obligarea acestuia de a <i>nu părăsi centrul decât cu acordul în scris al șefului centrului de cazare.</i></p> <p>Noul regulament de cazare este mult mai restrictiv, comparativ cu prevederile actuale, acesta instituie un regim similar celui „semi – detenție”, ce prevede măsuri preventive, obligații, interdicții, măsuri de control acces și controale corporale și ale bagajelor excesive. Regulamentul nu facilitează oferirea de adăpost, îndrumare și sprijin solicitanților de azil pe perioada procedurii, asigurarea autonomiei și integrării facile în societate. Aceste dispoziții restrictive maxim ar putea fi aplicate în privința solicitanților de azil care au obligația de a fi cazați în centru de cazare, dar nu și în privința celor care solicită la cerere cazarea.</p>	
	<p>1. Admiterea temporară este o noțiune primară utilizată în proiectul Hotărârii Guvernului, dar nu se regăsește în Legea specială. Se impune</p>	<p>Nu se acceptă</p>

	<p>raționamentul juridic al unei asemenea noțiuni, neprevăzute în Legea nr.270/2008.</p>	<p>termenul „admitere temporară” utilizat în proiectul Hotărârii Guvernului nu are rolul de a modifica sau substitui prevederile Legii nr.270/2008, ci definește o situație specifică strict pentru Centrul de cazare. Această noțiune este necesară pentru funcționarea practică a centrului, clarificând procedura internă de admitere și stabilirea drepturilor și obligațiilor persoanelor în perioada imediat anterioară sau în timpul cazării temporare. Definiția noțiunii de „admitere temporară” în regulament nu extinde drepturi sau obligații noi pentru solicitanți, ci clarifică procedurile interne ale Centrului, asigură claritate în aplicarea normelor, permițând personalului centrului să gestioneze eficient fluxul de persoane și să aplice măsurile corespunzătoare de securitate și asistență. Deci, raționamentul juridic al noțiunii se bazează pe necesitatea administrativă și procedurală, fără a crea discrepanțe cu legea specială.</p>
	<p>2. Pct. 9 - nu este clar în ce constă „direcționarea” către centru pentru depunerea cererii de cazare. La fel, considerăm că urmează de clarificat din care considerente cererea de cazare nu poate fi preluată de către consilierul de decizie urmare a declarării lipsei mijloacelor de întreținere de către solicitantul de azil;</p>	<p>Se acceptă punctul 9 a fost reformulat.</p>
	<p>3. Pct. 13 - referirea pentru efectuarea controlului medical, ar trebui realizată imediat de către consilierul de decizie sau altă persoană</p>	<p>Nu se acceptă demersul pentru efectuarea controlului medical se eliberează de către personalul</p>

	<p>desemnată, fără ca persoana să fie nevoită să se deplaseze la centrul de cazare;</p>	<p>Centrului de cazare, după prezentarea solicitantului la Centru , pentru a asigura coerența procedurală și delimitarea clară a competențelor.</p>
	<p>4. Pct. 14.2 - recomandăm ca în cazul constatării unor urme de violență, Centrul să informeze Procuratura și Oficiul Avocatului Poporului;</p>	<p>Nu se acceptă la punctele 14-18 este descrisă toată procedura în cazul constatării unor urme de violență cât și informarea organelor competente.</p>
	<p>5. Pct. 15 - evaluarea inițială pentru identificarea necesităților individuale să fie efectuată de consilierul de decizie sau de personal/comisie desemnat/desemnată la sediul Direcțiilor regionale, până la referirea către cazare;</p>	<p>Nu se acceptă necesitatea efectuării unei astfel de evaluări apare, de regulă, în urma unei analize mai detaliate a cazului, care implică interacțiunea directă și continuă cu persoana, precum și colectarea unor informații suplimentare ce nu sunt disponibile la etapa inițială. În unele situații, identificarea necesităților specifice este posibilă doar ulterior efectuării controlului medical, care poate descoperi vulnerabilități sau condiții ce nu au fost declarate inițial. Astfel, evaluarea inițială a necesităților individuale trebuie realizată după plasarea persoanei în Centru, în baza unei analize detaliate și, după caz, a rezultatelor controlului medical, pentru a asigura o apreciere corectă și completă a situației.</p>
	<p>6. Pct. 19 - urmare a evaluării inițiale și a cererii de cazare, consilierul de decizie sau persoana desemnată de către IGM, referă solicitantul de azil pentru cazare la centrul de cazare. Referința conține fișa</p>	<p>Nu se acceptă propunerile nu se acceptă, întrucât atribuie consilierului de decizie competențe care nu țin de sfera sa</p>

	<p>medicală și evaluarea inițială. În temeiul acestor documente, șeful centrului de cazare emite decizia inițială cu privire la cazarea solicitantului de azil;</p> <p>7. În cazul necorespunderii cerințelor de cazare, consilierul de decizie emite o decizie cu privire la refuzul referii către cazare. Această decizie poate fi contestată în conformitate cu prevederile legale;</p> <p>8. Referitor la deciziile de prelungire a cazării, acestea sunt emise de șeful centrului de cazare urmare a evaluării repetate sau necesității de cazare;</p>	<p>funcțională. Examinarea cererii de cazare și luarea deciziilor privind referirea sau refuzul cazării nu intră în atribuțiile consilierului de decizie, acesta fiind responsabil de gestionarea procedurii de azil, și nu de administrarea condițiilor de primire.</p> <p>Pentru a evita situațiile în care solicitantul de azil rămâne fără adăpost până la emiterea unei decizii privind cazarea, proiectul a fost completat cu o procedură de admitere temporară în Centru, care permite plasarea imediată a persoanei, până la finalizarea examinării cazului.</p> <p>Emiterea deciziilor privind cazarea și prelungirea acesteia trebuie să rămână în competența șefului Centrului de cazare, în baza evaluărilor efectuate la nivelul Centrului, inclusiv evaluări inițiale și repetate, după caz.</p>
	<p>9. Pct. 22.1 – potrivit proiectului de act normativ solicitanții de azil care au depus o nouă cerere de azil potrivit prevederilor art. 79 din Legea nr. 270/2008, până la emiterea deciziei de acordare a accesului la noua procedură de azil. Constatăm că prevederea propusă este susceptibilă de a genera un tratament discriminatoriu nejustificat în raport cu solicitanții de azil care depun o nouă cerere de azil în temeiul art. 79 din Legea 270/2008. Simpla depunere a unei cereri noi, nu oferă, în mod automat o garanție a existenței unor resurse financiare suficiente pentru solicitantul de azil de a-și asigura cazarea în afara sistemului de primire, inclusiv cazarea. Din perspectiva Oficiului Avocatului Poporului în lipsa unor garanții clare și a unor mecanisme individualizate de evaluare a situației materiale a solicitanților de azil o asemenea abordare riscă să afecteze exercitarea</p>	<p>Se acceptă subpunctul 22.1. a fost reformulat</p>

	efectivă a drepturilor fundamentale, inclusiv dreptul la un nivel de trai adecvat și la demnitate umană.	
	10. Pct. 25-31 - pentru solicitanții de azil care solicită cazare, în conformitate cu prevederile art. 31 lit. m) la cazarea în centru, să prezinte toate obiectele aflate asupra sa în vederea inventarierii lor. În privința persoanelor care prezintă pericol pentru securitatea națională sau pentru ordinea publică poate fi supună, după caz, efectuării controlului corporal preventiv și al obiectelor pe care le are asupra sa, din motive de securitate;	Nu se acceptă nu este clară obiecția autorului avizului
	11. Pct. 33 - declarația privind lipsa mijloacelor de întreținere ar trebui semnată în momentul evaluării inițiale, nu la cazare;	Nu se acceptă declarația privind lipsa mijloacelor de întreținere trebuie să semneze la momentul cazării în Centru, iar nu în etapa evaluării inițiale, care se realizează doar în cazuri specifice (persoane cu necesități speciale).
	12. Pct. 37 – urmează să fie revizuit și luat în calcul că în cazul în care se constată că solicitantul de azil nu dispune de îmbrăcăminte personală adecvată sau aceasta necesită să fie spălată, persoana poate beneficia de un set de îmbrăcăminte. O asemenea necesitate derivă din standardele stabilite de Directiva 2013/33/UE de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare) potrivit căreia în art. 2, lit. g) sunt definite „condițiile materiale de primire” care presupun condițiile de primire incluzând cazarea, hrana și îmbrăcăminte, furnizate în natură sau sub formă de alocații financiare sau tichete, ori printr-o combinație a acestor trei elemente, precum și o alocație zilnică;	Nu se acceptă aspectele invocate privind acordarea îmbrăcăminte fac deja obiectul reglementării prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2025 pentru aprobarea mecanismelor și metodologiei aplicabile în procedura de azil, care stabilește cadrul general al condițiilor materiale de primire, inclusiv elementele ce țin de îmbrăcăminte.
	13. Prevederile punctelor 46 – 48 reflectă, în general, o abordare formală conformă cadrului legal național și standardelor internaționale privind protecția solicitanților de azil. Următoarele deficiențe și riscuri - mai multe drepturi sunt limitate prin formulări de tip: „în limitele fondurilor disponibile” (47.2); „în condițiile stabilite de administrație” (47.4, 47.5); „în măsura posibilității” (47.8). Aceste formulări permit restrângeri arbitrare; lipsesc de conținut drepturile respective; nu respectă cerința de previzibilitate a legii. Referitor la pct. 47.10 se constată un caracter	Nu se acceptă prevederile proiectului reflectă în mod adecvat cadrul legal aplicabil și asigură un echilibru între drepturile persoanelor cazare și necesitatea menținerii ordinii și funcționalității Centrului. Cu privire la pretinsa limitare a drepturilor prin formulări generale:

	<p>restrictiv al regimului de circulație în afara Centrului doar între orele 06:00–23:00. Această limitare poate constitui o restrângere a libertății de mișcare; nu este justificată în text prin criterii de necesitate și proporționalitate; nu distinge între categorii de persoane (ex. vulnerabile etc.). Lipsa garanțiilor privind exercitarea efectivă a drepturilor. Deși există dreptul de a depune plângeri (47.15), nu sunt prevăzute: termene de examinare; mecanisme independente; protecția împotriva represaliilor. Există riscul ca acest drept să fie o formalitate. Lipsa unor standarde concrete pentru condițiile de cazare. Pct. 47.2 face referire la „condiții minime”, fără a le defini. Se recomandă completarea și ajustarea prevederilor după cum urmează: Clarificarea limitărilor drepturilor, introducerea criteriilor de necesitate, proporționalitate și legalitate pentru orice restrângere; eliminarea sau definirea expresă a formulărilor vagi; reglementarea clară a libertății de mișcare, justificarea restricțiilor de program; consolidarea mecanismelor de plângeri;</p>	<p>Utilizarea unor expresii precum „în limitele fondurilor disponibile”, „în condițiile stabilite de administrație” sau „în măsura posibilității” este justificată de caracterul obiectiv al resurselor și de necesitatea adaptării la situații concrete. Aceste formulări nu reprezintă restrângeri arbitrare, ci reflectă principiul realității bugetare și organizatorice, fiind utilizate constant în reglementările din domeniul condițiilor de primire.</p> <p>Cu privire la libertatea de circulație (pct. 47.10): Stabilirea unui interval orar pentru circulația în afara Centrului nu constituie o restrângere nejustificată a libertății de mișcare, ci o măsură administrativă necesară pentru asigurarea securității, evidenței persoanelor cazate și bunei funcționări a Centrului. Aceasta este proporțională și specifică regimului instituțional al cazării, nefiind echivalentă cu o măsură de restrângere a libertății în sensul dreptului fundamental.</p> <p>Cu privire la mecanismul de depunere a plângerilor: Nu este necesară introducerea în Regulament a detaliilor privind termenele, mecanismele și garanțiile pentru plângeri, deoarece acestea sunt deja reglementate în codul</p>
--	---	---

	<p>14. Ceea ce ține de obligațiile persoanelor cazate, pct.49-49.21, în ansamblu, reglementarea este comprehensivă, însă tinde spre un model cvasi-instituționalizat (apropiat de detenție). Astfel, chiar dacă o parte din obligațiile prevăzute sunt justificate din perspectiva asigurării ordinii interne, anumite dispoziții ridică serioase probleme de compatibilitate cu standardele stabilite prin Directiva 2013/33/UE și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În special, prevederile privind restricționarea libertății de circulație, controlul corporal automat și obligația de a informa asupra altor persoane pot conduce la ingerințe disproporționate în drepturile fundamentale ale solicitanților de azil. Deficiențe și riscuri identificate: Mai multe obligații depășesc ceea ce este necesar într-un regim civil de cazare: 49.6 – obligația de a da explicații verbale/scrise; 49.17 – obligația de a informa despre alte persoane (posibil „denunț”); 49.20 – control corporal preventiv la fiecare intrare. Aceste prevederi apropie regimul de unul penitenciar sau de detenție administrativă. Aceste obligații pot afecta demnitatea și viața privată și crea riscuri de abuz. Obligația de „informare” despre alte persoane (49.17) poate crea un climat de presiune și neîncredere și este problematică din perspectiva dreptului la viață privată, protecției împotriva represaliilor. Totodată nu prevede garanții pentru persoana care informează. Obligațiile sunt numeroase și stricte și creează un dezechilibru între autoritate și persoana cazată. Dublări 49.1 și 49.18 – referiri similare la repartizarea pe camere. În această ordine de idei, Avocatul Poporului vine cu recomandarea de a revizui obligațiile în cauză prin prisma necesității și proporționalității.</p>	<p>administrativ, fiind deja aplicabile și obligatorii pentru autorități.</p> <p>Nu se acceptă caracterul proporțional și necesar al obligațiilor:</p> <p>Obligațiile prevăzute în pct. 49–49.21 nu depășesc cadrul necesar pentru un regim civil de cazare, ci sunt concepute pentru asigurarea ordinii, securității și funcționării eficiente a Centrului. Măsurile precum respectarea regulilor de repartizare pe camere, prezentarea de informații despre activități sau colaborarea cu personalul Centrului sunt standard în orice instituție de primire colectivă și nu echivalează cu regim penitenciar.</p> <p>Controlul corporal preventiv:</p> <p>Prevederea privind controlul corporal preventiv la intrarea în Centru (49.20) are un caracter preventiv și general aplicabil, pentru protejarea tuturor persoanelor cazate și a personalului. Nu reprezintă o măsură punitivă și este proporțională, fiind similară cu practicile de securitate din instituții publice care gestionează colectivități mari de persoane.</p>
--	---	---

Obligația de a informa despre alte persoane (49.17):

Această obligație nu constituie un „denunț” sau o ingerință arbitrară în viața privată, ci facilitează siguranța colectivă și gestionarea riscurilor (de ex. sănătate, securitate). Măsura se aplică în limitele strict necesare, iar Regulamentul include obligația de confidențialitate și protecția datelor, astfel încât nu există riscul unui climat de presiune sau represalii.

Obligația de a da explicații (49.6) și dublările privind repartizarea pe camere (49.1 și 49.18):

Obligațiile de clarificare a situației și respectarea repartizării pe camere sunt proceduri administrative de bună funcționare, menite să prevină conflictele și să asigure respectarea drepturilor tuturor persoanelor cazate.

15. Interdicțiile pct. 50-50.31 secțiunea prevede un set amplu de interdicții, care acoperă: comportamentul social și respectul reciproc (50.1, 50.17, 50.19); securitatea și ordinea internă (50.18, 50.20, 50.21); prevenirea incendiilor și siguranța tehnică (50.11, 50.22–50.25); sănătatea publică și igiena (50.4); controlul bunurilor și substanțelor (50.3, 50.7). Din perspectiva respectării drepturilor omului reglementarea depășește în unele cazuri scopul administrării unui centru de cazare și preia elemente specifice regimurilor privative de libertate. Deficiențe și riscuri identificate - mai multe interdicții indică un regim cvasi-detenție: 50.16, 50.18 – interdicții

Nu se acceptă

interdicțiile prevăzute la pct. 50–50.31 sunt justificate, proporționale și conforme scopului administrativ al Centrului, nefiind de natură să transforme regimul de cazare într-unul privativ de libertate sau să încalce drepturile fundamentale ale persoanelor cazate. Observațiile formulate nu țin

	<p>privind întrunirile și „nesupunerea”; 50.31 – interdicția totală de a fotografia/ înregistra; 50.6 – interdicția de a lipi sau personaliza spațiul. Mai mult ca atât, sunt stabilite restricții care restrâng libertatea de exprimare și viața privată și nu sunt tipice unui centru deschis de cazare. Bunăoară, 50.2 vine cu o restricționare în ce privește abonarea, primirea, procurarea, deținerea, distribuirea sau răspândirea publicațiilor, precum și vizionarea emisiunilor televizate, a filmelor ori audierea programelor radio care promovează sau propagă războiul, intoleranța etnică, națională, rasială sau religioasă, cultul violenței ori al cruzimii, precum și materialele cu caracter pornografic. Cu toate acestea, din prevederea propusă reiese un caracter vag și larg care pune în pericol dreptul la libera exprimare, inclusiv prin prisma art. 10 CEDO. Constatăm, lipsa unor criterii clare în ce privește responsabilii care vor lua decizia de a impune asemenea interdicții și care este esența noțiunii „promovează” care s-ar plia la o asemenea interdicție și să nu fie disproporționată și arbitrară. În contextul celor expuse, considerăm oportun de a oferi o delimitare clară între centru de cazare (regim deschis) și măsuri restrictive (art. 641, 643). Interdicțiile sunt extinse și rigide, care depășește în anumite aspecte necesitățile administrative ale unui centru de cazare și se apropie de un regim privativ de libertate.</p>	<p>cont de necesitatea asigurării securității și ordinii într-un mediu colectiv și, prin urmare, nu pot fi acceptate.</p>
	<p>16. Prevederile pct. 51-59.2 referitoare la aplicarea sancțiunilor disciplinare pentru încălcarea prevederilor Regulamentului persoanelor cazare în Centru instituie un mecanism care, deși necesar pentru asigurarea ordinii în Centru, prezintă lacune structurale, posibil să genereze aplicări arbitrare și disproporționate. În primul rând, reglementarea nu prevede garanții procedurale, nefiind prevăzut dreptul persoanei de a fi audiată, de a beneficia de asistență juridică sau de a contesta sancțiunea aplicată. Această lacună creează un risc real de încălcare a dreptului la un proces echitabil și favorizează decizii unilaterale ale administrației. Totodată, definirea abaterilor disciplinare este excesiv de largă și nediferențiată, orice nerespectare a Regulamentului fiind calificată drept încălcare, fără a se stabili o ierarhizare a gravității faptelor. În lipsa unor criterii clare de individualizare, administrația beneficiază de o marjă largă de apreciere,</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>măsurile prevăzute sunt administrative, proporționale și necesare pentru asigurarea ordinii, securității și funcționării eficiente a Centrului. Orice decizie adoptată de administrație poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, asigurând dreptul la audiere, examinarea individuală și protecția împotriva abuzului. Tipologia măsurilor</p>

	<p>ceea ce poate conduce la sancțiuni neuniforme și disproporționate. Un aspect deosebit de problematic îl constituie sancțiunile cu impact sever asupra drepturilor fundamentale, în special: excluderea din Centru, care poate conduce la lipsa adăpostului și la situații de vulnerabilitate și limitarea sau retragerea condițiilor materiale de primire, care pot afecta accesul la hrană, cazare și servicii. Mai mult ca atât, asemenea măsuri nu se încadrează în spiritul și standardele Directivei 2013/33/UE pe faptul că pot afecta în mod deosebit de grav nivelul minim de trai și demnitatea umană a persoanelor care se află în procedura de azil sau solicită o formă de protecție internațională. De asemenea, reglementarea nu consacră principiul proporționalității sancțiunilor, nu prevede mecanisme de protecție pentru persoanele vulnerabile și nici termene sau condiții privind efectele cumulative ale sancțiunilor consemnate în dosarul personal. În acest context, se creează premisele unui sistem punitiv excesiv, cu consecințe pe termen lung asupra situației persoanelor cazate.</p>	<p>(avertisment verbal → scris → examinarea excluderii → limitarea condițiilor materiale) reflectă principiul proporționalității, iar aplicarea lor respectă legislația națională și standardele Directivei 2013/33/UE privind primirea solicitanților de azil.</p>
	<p>17. Pct.72 - un aspect deosebit de sensibil îl constituie dreptul administrației de a efectua controale în spațiile de locuit, inclusiv în lipsa persoanei cazate (pct. 2). Lipsa unor garanții procedurale, martori etc. creează risc de ingerință arbitrară în viața privată și posibilitatea abuzurilor. Restricțiile privind părăsirea Centrului (pct.76) sunt excesive: Limitarea la 48 de ore; plafonarea numărului de cereri; sancționarea absenței neautorizate pot restrânge disproporționat libertatea de circulație și apropierea de un regim semi-detenție.</p>	<p>Nu se acceptă cu privire la dreptul administrației de a efectua controale în spațiile de locuit, inclusiv în lipsa persoanei cazate, precum și cu restricțiile privind părăsirea Centrului (pct. 76). Menționăm că aceste prevederi există în regulamentul actual și au fost aplicate anterior fără încălcări ale drepturilor persoanelor cazate. În plus, procedurile de control și limitările de părăsire a Centrului sunt concepute pentru a asigura ordinea, siguranța și funcționarea eficientă a instituției. Totodată, orice interpretare a acestor prevederi trebuie realizată în cadrul legal existent și cu respectarea drepturilor fundamentale, evitând</p>

			evaluări disproporționate ale regimului de cazare.”
		18. Pct.85 - privind posibilitatea dotării personalului de pază cu mijloace de imobilizare și autoapărare (pct.85) nu este însoțită de prevederi privind: condițiile concrete de utilizare; instruirea personalului și mecanismele de control și raportare. Măsurile de pază și securitate sunt necesare dar sunt neclarități privind lipsa unor garanții clare împotriva abuzului; formulări generale ce permit interpretări largi și riscuri de ingerință disproporționată în viața privată și libertatea de acces.	Nu se acceptă prevederile pct. 85 sunt conforme cu cadrul normativ aplicabil și stabilesc în mod clar că mijloacele de imobilizare și autoapărare pot fi utilizate exclusiv în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Aceasta oferă o garanție directă împotriva utilizării abuzive. În plus, instruirea personalului și mecanismele de control și raportare fac parte din reglementările generale aplicabile personalului de pază, ceea ce conferă cadrul procedural necesar pentru prevenirea abuzurilor. Prin urmare, observațiile privind lipsa unor garanții și interpretări excesiv de largi nu reflectă realitatea cadrului legal și a prevederilor proiectului.
Ministerul Sănătății nr. 21/1161 din 02.04.2026		<i>La pct.1 - Regulamentul Centrului de cazare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012:</i>	Se acceptă
		1. pe tot parcursul textului Regulamentului Centrului de cazare cuvintele „controlul medical” la orice formă gramaticală de substituit cu cuvintele „examen medical” la forma gramaticală corespunzătoare;	
		2. pe tot parcursul textului Regulamentului Centrului de cazare de substituit cuvintele „izolator medical” cu cuvântul „izolator”;	Se acceptă
	3. pct.14 va avea următorul cuprins: „14. Rezultatele examenului medical se prezintă obligatoriu Centrului la momentul examinării cererii de cazare.”;		Se acceptă parțial subpunctul 14.1 a fost reformulat

	4. la pct.15 recomandăm reformularea prevederii în cauză întru evitarea interpretării eronate ce ține de momentul și scopul efectuării evaluării stării de sănătate fizică și mintală;	Se acceptă
	5. la pct.19 cuvintele „însoțită de fișa medicală cu rezultatele controlului medical” de substituit cu cuvintele „însoțită de rezultatul evaluării medicale efectuate în scopul cazării”;	Se acceptă
	6. norma de la pct.21 va succeda norma de la pct.14 și va avea următorul cuprins: „21. În cazul în care se constată că starea de sănătate a solicitantului este deosebit de gravă, sau suferă de o boală transmisibile cu impact asupra sănătății publice sau de tulburări mentale și de comportament, în acutizare la momentul cazării, care ar putea pune în pericol sănătatea celorlalte persoane cazate sau a personalului Centrului, ori dacă prezintă documente medicale care atestă o asemenea boală, acesta va fi referit către prestatorul de servicii medicale pentru primirea tratamentului necesar.”;	Se acceptă
	7. pct.61 și pct. 62 de exclus, datorită faptului că depășesc obiectul de reglementare a proiectului dat;	Se acceptă parțial punctul 61 a fost reformulat iar punctul 62 exclus.
	8. la pct.102 cuvintele „evenimente epidemiologice” de substituit cu cuvintele „boli transmisibile relevante pentru sănătatea publică”;	Se acceptă
	9. pct.103 de expus în următoarea redacție: „103. În cazul apariției unor boli transmisibile relevante pentru sănătatea publică, șeful Centrului sau persoana desemnată să-l înlocuiască, dispune măsurile necesare pentru protecția sănătății persoanelor cazate.”;	Se acceptă parțial nu putem atribui șefului Centrului competențe directe de apreciere și dispunere a unor măsuri ce țin de domeniul medical, fără a prevedea implicarea explicită a personalului medical calificat. Totodată, șeful Centrului își păstrează rolul decizional, însă acționează în baza recomandărilor medicale, ceea ce

			corespunde unei delimitări corecte între atribuțiile administrative și cele de specialitate.
		10. pct.111 de exclus, datorită faptului că se dublează cu prevederile de la pct.112;	Se acceptă
		11. pct.112 de expus în următoarea redacție: „112. În situația în care se constată că o persoană cazată prezintă un comportament suicidal, șeful Centrului sau persoana desemnată să îl înlocuiască dispune, la propunerea psihologului, întreprinderea măsurilor imediate, conform prevederilor Protocolului Clinic Național „Comportamentul suicidal”, aprobat prin ordinul ministrului sănătății.”.	Se acceptă
		Totodată, cu titlu de recomandare, în cadrul Centrului de cazare urmează să fie încadrat în muncă cel puțin un lucrător medical, care să fie responsabil inclusiv de evaluarea inițială a stării sănătății fizice a solicitanților de azil. Recomandarea în cauză rezultă din experiența altor state în organizarea Centrelor de cazare respective.	S-a luat act
Consultarea cu societatea civilă			
Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați nr. MDACH/HCR/74 din 27.03.2026		1. Natura Centrului și limitările privind libera circulație și viața privată În întregul proiect de HG există prevederi care limitează proporțional exercitarea unor drepturi ale persoanelor care vor fi cazate (de ex. ore de acces, limitări privind vizitatorii și vehiculele). Cu toate acestea, există diverse prevederi care creează incertitudine cu privire la măsura și prin ce mijloace vor fi aplicate limitările asupra circulației și activităților persoanelor. Câteva exemple neexhaustive ale prevederilor menționate sunt următoarele: i) pct. 3.2 stabilește că Centrul va fi utilizat pentru solicitanții de azil pentru care se aplică măsuri restrictive conform art. 641 alin. 1 lit. (b) din Legea azilului 270/2008 (pentru solicitanții de azil aflați în procedura accelerată	Nu se acceptă stabilirea unor intervale și condiții de părăsire și revenire în Centru reprezintă măsuri administrative necesare pentru: - asigurarea evidenței persoanelor cazate; - garantarea securității acestora și a personalului; - buna funcționare a serviciilor oferite în cadrul Centrului. Totodată, prevederile proiectului nu instituie o interdicție generală de circulație, ci doar reguli de organizare, specifice unui spațiu de cazare colectivă.

	<p>sau care reprezintă o amenințare la adresa securității naționale sau din alte motive). Nu este clar de ce plasarea în Centru se face sub măsuri restrictive și dacă persoanele plasate acolo vor putea intra și ieși din Centru. Conform prevederii 49.19, persoanele aflate sub măsuri restrictive au nevoie de consimțământ scris pentru a ieși. De asemenea, solicitanții aflați în procedura accelerată nu ar trebui – doar din acest motiv – să fie supuși unor măsuri restrictive;</p> <p>ii) pct. 47.3 menționează că spațiile comune vor fi utilizate în strictă conformitate cu programul Centrului; pct. 47.4 sugerează, prin referire la accesul la servicii telefonice în condițiile Centrului, că persoanele ar putea să nu aibă acces la telefonul personal; pct. 47.13 menționează că persoanele trebuie să-și organizeze timpul liber în strictă conformitate cu Regulamentul;</p> <p>iii) pct. 53.4 prevede limitarea sau retragerea condițiilor de primire, prin trimitere la HG 720/2025 punctul 11.1, dacă persoana părăsește Centrul fără a informa administrația, fără a menționa „părăsirea permanentă” sau fără a permite un anumit grad de flexibilitate;</p> <p>iv) pct.72 oferă o marjă largă de apreciere și acțiune administrației Centrului pentru a intra în spațiul de locuit fără prezența persoanei vizate, făcând referire la necesitatea de a asigura securitatea rezidenților, menținerea ordinii publice sau în caz de pericol asupra proprietății;</p> <p>v) pct. 76 stabilește că, în urma unei autorizări, o persoană care locuiește în Centru poate pleca pentru 48 de ore, fără a prevedea excepții altele decât motivele de muncă (ex. forță majoră, motive familiale).</p> <p>UNHCR înțelege că viața într-un spațiu de cazare colectiv trebuie reglementată pentru siguranța și bunăstarea tuturor celor implicați. Cu toate acestea, o marjă largă de apreciere în unele situații poate conduce cu ușurință la limitări disproporționate ale unor drepturi ale solicitanților de azil, cele mai relevante fiind dreptul la liberă circulație și viață privată.</p>	<p>Acestea nu afectează dreptul la liberă circulație, ci stabilesc modalități concrete de exercitare a acestuia în cadrul Centrului.</p>
--	--	--

	<p>Recomandare: Includeți în regulament că Centrul de Cazare va funcționa ca un centru deschis, unde libertatea de circulație și dreptul la viață privată vor fi respectate. Limitările pot fi aplicate doar atunci când sunt necesare, proporționale și legale și în acord cu viața în cazare colectivă. Trebuie menținută flexibilitatea pentru a răspunde unor solicitări rezonabile.</p>	
	<p>2. Accesul la condițiile materiale de primire, durata și beneficiarii</p> <p>În întregul proiect de HG este menționat clar că solicitantul de azil va trebui să depună o cerere în scris pentru a fi cazat în Centrul de cazare. În special, în pct. 125 subpct. 2(1), prin trimitere la HG 720/2025, se stabilește că cererile pentru condiții materiale de primire vor fi analizate în termen de șapte zile (modificând prevederea din Anexa 1 la HG 720/2025, care în prezent stabilește termenul de trei zile). Pactul UE privind Migrația și Azilul, Directiva UE 2024/1346 din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (Directiva UE 2924/1346), considerentul 7 din preambul, stipulează că condițiile materiale de primire trebuie puse la dispoziția solicitanților [de protecție internațională] din momentul în care aceștia își exprimă voința de a solicita protecție internațională [...]. Accesul la condițiile de primire și, prin urmare, la cazare ca parte a acestor condiții, nu ar trebui să depindă de o cerere formală, cu atât mai puțin de o decizie asupra acestei cereri, care poate dura până la șapte zile, creând astfel un gol în furnizarea serviciilor. Statul își rezervă dreptul de a limita condițiile de primire în măsura în care solicitanții dispun de mijloace suficiente pentru a se întreține singuri (considerentul 61 al Directivei privind Condițiile de Primire), însă prezumția trebuie să fie aceea a dreptului legal al unui solicitant de azil la condiții de primire. În aceeași logică, condițiile de primire sunt oferite solicitanților de azil atâta timp cât nu au primit o decizie irevocabilă, conform pct. 3.1 a proiectului de HG. Cu toate acestea, prevederea face trimitere la art. 281 alin. 1 din Legea nr. 270/2008, care prevede, prin</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>deoarece mecanismul acordării condițiilor materiale de primire, inclusiv durata și condițiile acestora, este deja reglementat în mod exhaustiv prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2025 pentru aprobarea mecanismelor și metodologiei aplicabile în procedura de azil. În acest context, preluarea sau reformularea acestor dispoziții în prezentul proiect de hotărâre ar genera paralelisme normative și riscuri de interpretare neuniformă. Prin urmare, normele respective pot fi modificate indirect într-un alt act normativ secundar.</p> <p>Cu privire la completarea pct. 3.1 cu principiul unității familiale: Principiul unității familiei este consacrat expres în Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova și se aplică pe întreaga durată a procedurii de azil. Având în vedere caracterul său general și aplicabilitatea directă, reiterarea acestuia în fiecare act normativ</p>

	<p>trimitere, un total de șase luni de condiții materiale de primire, contrazicând pct. 3.1. În final, în ceea ce privește beneficiarii cazării, membrii de familie ai solicitanților de azil sunt incluși ca potențiali beneficiari doar în pct. 3.3, însă ar trebui adăugați și în pct. 3.1 pentru a acoperi cazurile de unitate familială, în special în cazul minorilor.</p> <p>Recomandări: A se menține în întregul text al HG formularea conform căreia solicitanții de azil au dreptul de a accesa condițiile de primire, în acest caz cazarea în Centru, din momentul în care depun cererea de azil și până la emiterea unei decizii irevocabile asupra cererii, fără trimitere indirectă la cele șase luni prevăzute pentru procedura de azil. De asemenea, a se adăuga la pct. 3.1 faptul că principiul unității familiale va fi luat în considerare în toate cazurile. În cazurile de refuz al cazării sau de neprelungire a acesteia, ar trebui menținut dreptul de a contesta decizia, în conformitate cu pct. 20.</p>	<p>subsecvent nu este necesară și ar conduce la redundanță legislativă.</p> <p>Cu privire la dreptul de contestare în caz de refuz sau neprelungire a cazării: Proiectul reglementează deja expres mecanismul de contestare a deciziilor. Astfel, în situația refuzului sau neprelungirii cazării, administrația Centrului emite o decizie, care poate fi contestată în conformitate cu pct. 20 din proiect.</p> <p>În consecință, completarea suplimentară a textului nu se justifică, întrucât dreptul la contestare este deja garantat prin norma generală existentă.</p>
	<p>3. Standardele minime ale condițiilor de primire</p> <p>În textul proiectului de HG există unele prevederi care ar putea permite o interpretare eronată a standardelor de cazare oferite. La punctul 38 este utilizat termenul „condiții minime de trai”, la punctul 47.2 se menționează „cazare minimă [...] și în limita fondurilor disponibile”, iar la punctul 70 se afirmă că facilitățile pentru menținerea igienei personale și pentru păstrarea bunurilor personale sunt asigurate în limita capacităților tehnice și materiale ale Centrului. Deși este de înțeles că vor exista limitări în capacitatea Centrului de a acoperi toate nevoile persoanelor cazate, ar trebui precizat clar că trebuie aplicate standarde minime de calitate pentru cazare. Directiva 2924/1346 se referă la standarde armonizate între state și la necesitatea asigurării unui nivel de trai adecvat pentru solicitanți.</p> <p>Recomandare: A se revizui pct. 38, 47.2 și 70 astfel încât să includă precizarea că în orice situație trebuie asigurat un nivel de trai adecvat pentru</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>formulările utilizate la pct. 38, 47.2 și 70 din proiect reflectă în mod corect echilibrul necesar între garantarea drepturilor persoanelor cazate și capacitatea reală de funcționare a Centrului, inclusiv din perspectiva resurselor disponibile. Utilizarea noțiunilor precum „condiții minime de trai”, „cazare minimă” sau referirea la „limita fondurilor disponibile”, respectiv „capacitățile tehnice și materiale ale Centrului”, este justificată de contextul actual și de necesitatea asigurării aplicabilității efective a normelor.</p>

	<p>solicitanți. Ar trebui alocat un buget suficient pentru acoperirea cheltuielilor aferente.</p>	<p>Mai mult, introducerea unei formulări generale privind „nivelul de trai adecvat” ar putea crea dificultăți de interpretare și aplicare, în lipsa unor criterii obiective de evaluare la nivelul Centrului, în special în situații în care resursele materiale și financiare sunt limitate.</p> <p>În ceea ce privește aspectele bugetare, alocarea resurselor financiare necesare nu constituie obiect de reglementare al prezentului proiect de hotărâre, acestea fiind stabilite în cadrul procesului bugetar, conform cadrului legal aplicabil.</p>
	<p>4. Încetarea cazării (inclusiv în cazurile de respingere a cererii de azil printr-o decizie irevocabilă)</p> <p>Pct. 119 stabilește că dreptul la cazare încetează în baza deciziei emise de către șeful Centrului, fără a menționa motivele. O lectură combinată a pct. 3 privind persoanele care pot beneficia de cazare, împreună cu Secțiunea 3 a Capitolului II, pct. 40 și următoarele privind perioada de cazare în Centru, oferă condițiile în care cazarea încetează. Totuși, aceste condiții ar trebui menționate explicit în pct. 119, împreună cu obligația ca persoana cazată să fie informată despre condițiile de încetare a cazării și despre termenele aplicabile, într-o limbă pe care o înțelege, la momentul intrării în Centrul de cazare. Mai mult, pct. 121 stabilește că solicitanții de azil din procedura accelerată trebuie să părăsească Centrul în aceeași zi în care le-a fost comunicată decizia irevocabilă privind cererea lor, lucru care ar putea fi dificil de realizat în practică.</p> <p>Recomandare: Condițiile în care cazarea încetează ar trebui să fie menționate în mod clar, alături de obligația de a informa persoana asupra</p>	<p style="text-align: center;">Nu se acceptă</p> <p>condițiile în care încetează cazarea sunt deja reglementate în proiect, acestea fiind detaliate în Secțiunea a 5-a din Capitolul IV. Totodată, aceste condiții diferă în funcție de circumstanțele individuale ale persoanelor cazate, ceea ce justifică o reglementare flexibilă, și nu una rigidă sau exhaustivă în alte puncte ale actului normativ.</p> <p>Prin urmare, completarea suplimentară a textului nu se impune, întrucât ar genera redundanță normativă.</p> <p>Afirmația potrivit căreia dreptul de contestare ar trebui prevăzut în mod distinct nu este întemeiată. Proiectul</p>

	<p>acestor condiții și asupra termenelor aplicabile încă de la sosirea în Centru. De asemenea, deși condițiile de primire încetează, în general, atunci când persoana primește o decizie irevocabilă asupra cererii sale de azil, decizia administrației de a opri acordarea cazării este în sine o decizie care afectează drepturi individuale, iar posibilitatea de a o contesta ar trebui prevăzută în mod explicit. În final, în caz de decizie irevocabilă de respingere a cererii, termenul în care persoana trebuie să părăsească Centrul ar trebui să fie același cu termenul prevăzut în decizia de respingere privind părăsirea teritoriului țării, și nu poate fi stabilit pentru aceeași zi în care s-a comunicat respingerea.</p>	<p>stabilește la pct. 20 că toate deciziile emise de administrația Centrului pot fi contestate, ceea ce include, în mod evident, și deciziile privind încetarea sau neprelungirea cazării. Prin urmare, dreptul la contestare este deja garantat, în conformitate cu principiile și normele Codul administrativ al Republicii Moldova, nefiind necesară o dublare a reglementării.</p> <p>Cu privire la corelarea termenului de părăsire a Centrului cu termenul de părăsire a teritoriului: propunerea pornește de la o premisă eronată, și anume asimilarea automată a regimului cazării în Centru cu regimul juridic al șederii pe teritoriul statului. Cazarea în Centru reprezintă o măsură de asistență în cadrul condițiilor materiale de primire, distinctă de dreptul de ședere. Prin urmare, încetarea cazării nu este condiționată juridic de termenul acordat pentru părăsirea teritoriului, stabilit prin actul administrativ emis în procedura de azil sau de returnare.</p>
	<p>Comentarii suplimentare</p> <p>- Documente de identitate: La punctul 49.10 se menționează că persoanele cazate în Centru trebuie să prezinte un document de identitate valabil pentru a intra în centru. Pentru a evita confuziile, ar fi util să se clarifice faptul că</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>terminologia utilizată în propunere nu corespunde cadrului legal. Conform Legii nr. 270/2008 privind azilul în</p>

	<p>documentul de identitate prezentat trebuie să fie legitimația temporară de solicitant de azil, deoarece este posibil ca persoanele să nu dețină alte documente valabile.</p> <p>- Servicii prestate de solicitanții de azil în Centru: pct. 79 și pct. 80 se referă la situațiile în care solicitanților de azil li se poate cere să desfășoare activități în Centru, incluzând curățarea obligatorie a spațiilor comune (pct.79) și activități opționale legate de funcționarea și întreținerea Centrului (pct. 80). Solicitanții de azil ar trebui să fie responsabili pentru spațiul lor de locuit și pot contribui la curățarea spațiilor comune și să participe voluntar la alte activități, însă acest lucru trebuie făcut cu respectarea demnității umane și nu trebuie să conducă niciodată la muncă forțată sau să aibă caracter punitiv. În cazurile în care contribuția lor se transformă în activitate cu caracter de angajare, persoana trebuie să primească un salariu corespunzător.</p> <p>- Limba pentru comunicare efectivă: La punctele 11, 35 și 122 este utilizată formularea „într-o limbă pe care persoana o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege” pentru a defini modul de comunicare cu solicitantul de azil. Această formulare reflectă limbajul din Legea nr. 270/2008 și din Directiva UE 2924/1346. Totuși, se recomandă insistent ca formularea să fie „într-o limbă pe care persoana o înțelege”, pentru a evita situațiile în care se presupune greșit că o persoană cunoaște o limbă. Cel mai important, această practică trebuie respectată și în realitate, pentru a asigura că persoanele înțeleg drepturile și obligațiile lor și pentru a facilita comunicarea eficientă.</p> <p>- Limba pentru comunicare efectivă: La punctele 11, 35 și 122 este utilizată formularea „într-o limbă pe care persoana o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege” pentru a defini modul de comunicare cu solicitantul de azil. Această formulare reflectă limbajul din Legea nr. 270/2008 și din Directiva UE 2924/1346. Totuși, se recomandă</p>	<p>Republica Moldova, documentul eliberat persoanelor aflate în procedura de azil este denumit document de identitate temporar al solicitantului de azil, și nu „legitimație temporară”. Utilizarea unei noțiuni improprii ar genera neconcordanțe terminologice cu actul normativ de bază și ar putea crea confuzii în aplicare.</p> <p>Totodată, prevederea propusă este restrictivă și nu reflectă sfera reală a beneficiarilor Centrului. Centrul nu este destinat exclusiv solicitanților de azil, ci și persoanelor care au obținut o formă de protecție și care sunt incluse în programe de integrare. Aceste categorii de persoane pot deține alte tipuri de documente de identitate, emise în condițiile legii.</p> <p>Prin urmare, limitarea expresă a prevederii doar la „documentul de identitate temporar al solicitantului de azil” ar exclude nejustificat alte categorii de beneficiari și ar afecta aplicabilitatea normei.</p> <p>Menținerea aceleiași formulări în proiectul hotărârii Guvernului asigură coerența terminologică și normativă între actele juridice aplicabile. Modificarea acesteia într-un act normativ subsecvent ar crea riscul unor interpretări divergente și al necorelării cu legislația primară.</p>
--	---	--

	<p>insistent ca formularea să fie „într-o limbă pe care persoana o înțelege”, pentru a evita situațiile în care se presupune greșit că o persoană cunoaște o limbă. Cel mai important, această practică trebuie respectată și în realitate, pentru a asigura că persoanele înțeleg drepturile și obligațiile lor și pentru a facilita comunicarea eficientă.</p> <p>- Minori neînsoțiți: Cazul minorilor neînsoțiți nu este menționat în proiectul HG. Conform HG 720/2025, Anexa 1, punctul 45: „Copiii solicitanți de azil neînsoțiți sunt supuși măsurii de protecție a copiilor separați de părinți, care asigură condiții adecvate pentru creșterea și îngrijirea lor în cadrul serviciilor de plasament social, potrivit prevederilor Legii nr. 140/2013 privind protecția specială a copiilor în situație de risc și a copiilor separați de părinți.” UNHCR reiterează necesitatea de a asigura condiții adecvate de primire pentru copiii neînsoțiți și cazarea separată de adulți. Art. 27 alin. 9 din Directiva UE 2924/1346 stabilește posibilele opțiuni de plasament pentru minorii neînsoțiți, menționând, printre altele (lit. c), că dacă sunt plasați în centre de cazare trebuie aplicate prevederi speciale pentru minori.</p>	<p>Totodată, sintagma „se presupune în mod rezonabil că o înțelege” nu este una arbitrară, ci reflectă o abordare practică și necesară în contextul procedurii de azil, în situațiile în care nu este posibilă identificarea imediată a unei limbi cunoscute cu certitudine de către persoană. Aceasta permite autorităților să acționeze cu celeritate, fără a afecta, în mod real, dreptul persoanei la informare.</p> <p>În conformitate cu cadrul normativ național, copiii solicitanți de azil neînsoțiți nu sunt cazați în Centrul de cazare reglementat prin prezentul proiect.</p> <p>Astfel, potrivit art. 24 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, copiii neînsoțiți sunt referiți autorității tutelare teritoriale competente, în vederea instituirii măsurilor de protecție corespunzătoare, conform legislației în domeniul protecției copilului. Aceasta presupune plasamentul lor în servicii specializate, destinate copiilor separați de părinți, și nu în centre de cazare pentru solicitanți de azil.</p> <p>Prin urmare, includerea unor prevederi privind cazarea minorilor neînsoțiți în cadrul Centrului ar fi contrară cadrului legal existent și ar crea confuzii în aplicare.</p>
--	--	---

			<p>Centrul reglementat prin proiect este destinat persoanelor adulte și familiilor, inclusiv copiilor însoțiți de părinți sau reprezentanți legali, care sunt cazați împreună, în condițiile respectării unității familiale.</p> <p>Totodată, aspectele invocate privind asigurarea condițiilor adecvate pentru copiii neînsoțiți sunt deja reglementate prin acte normative speciale, Legea nr. 140/2013, nefiind necesară reiterarea acestora în prezentul proiect.</p>
<i>Avizare repetată</i>			
<p>Consiliul pentru egalitate nr. 04/644 din 17.04.2026</p>		<p>1. În avizul inițial, Consiliul a atras atenția asupra suprapunerii parțiale de conținut între examenul medical al solicitantului și evaluarea inițială efectuată de către personalul desemnat al Centrului, sub aspectul evaluării stării de sănătate, care nu a fost înlăturată prin modificările operate la textul proiectului.</p> <p>Potrivit pct. 13 al Regulamentului, controlul medical este efectuat de instituția medicală selectată de Ministerul Sănătății, iar potrivit pct. 14 rezultatele examenului medical se prezintă obligatoriu administrației Centrului la momentul examinării cererii de cazare. În același timp, evaluarea stării de sănătate fizică și mintală este o parte componentă a evaluării inițiale efectuate de către personalul desemnat al Centrului multidisciplinară potrivit pct. 15 (subpct. 15.1). Astfel, nu sunt clare raționamentele supunerii persoanei unui control repetat al stării de sănătate fizică și mintală din moment ce aceasta prezintă rezultatele examenului medical realizat în cadrul unei instituții medicale. Consiliul reiterează că această incoerență prin suprapunerea celor două proceduri poate duce la sarcini administrative excesive și la ingerință nejustificată în viața privată. În vederea evitării dublării procedurilor, Consiliul propune expunerea textului subpct. 15.1. după cum urmează: “15.1. evaluarea stării generale și identificarea necesităților individuale”.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p> <p>punctele 13 și 15 au fost revizuite</p>

	<p>2. Consiliul reiterează propunerea privind includerea în Regulamentul Centrului de cazare a unei prevederi exprese referitoare la cazarea anumitor categorii de persoane cu nevoi speciale, și anume a persoanelor cu caracteristici SOGIESC cu diverse orientări sexuale, identități de gen, expresii de gen și caracteristici sexuale.</p> <p>Consiliul reține că respingerea acestei propuneri a fost argumentată prin faptul că proiectul Regulamentului conține deja mecanisme normative suficiente care asigură identificarea și protecția tuturor persoanelor cu nevoi speciale, inclusiv a celor aflate în situații de vulnerabilitate, fără a fi necesară enumerarea expresă a unor categorii distincte.</p> <p>În această privință, Consiliul atrage atenția că persoanele cu caracteristici SOGIESC constituie o categorie de persoane vulnerabile în mod particular, iar la cazarea solicitanților cu caracteristici SOGIESC ar trebui să fie luată în considerare infrastructura, de exemplu, instalații sanitare și de baie individuale, posibilitatea de cazare privată, pentru a preveni agresiunile și violența, inclusiv a celor cu un motiv legat de SOGIESC. De asemenea, spre deosebire de alte categorii de solicitanți de azil cu necesități speciale (cum ar fi copiii, copiii neînsoțiți, familiile monoparentale cu copii, persoanele cu dizabilități, femeile gravide, victimele ale traficului de ființe umane etc.), persoanele cu caracteristici SOGIESC nu se regăsesc expres în noțiunea de solicitant de azil cu necesități speciale, prevăzută la art. 3 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.</p>	<p>Se acceptă parțial.</p> <p>Propunerea a fost acceptată parțial, prin introducerea pct. 38.1, care stabilește obligația de a lua în considerare necesitățile individuale de protecție și siguranță ale solicitantului, inclusiv în raport cu identitatea de gen și orientarea sexuală, în scopul prevenirii oricăror forme de violență, abuz sau tratament discriminatoriu.</p> <p>prevederea dată reflectă principiul general al protecției persoanelor aflate în situații de vulnerabilitate, fără a impune instituirea unor regimuri diferențiate pe categorii expres enumerate.</p>
	<p>3. Consiliul constată că propunerea privind completarea anexei nr. 1 a HG nr. 720/2025 cu un nou indicator „33.21. identitatea de gen și orientarea sexuală” nu a fost acceptată.</p> <p>Or, atât identitatea de gen, cât și orientarea sexuală sunt criterii protejate de către Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității. De asemenea, necesitatea introducerii acestui indicator este în corespundere cu Instrumentul EASO de identificare a persoanelor cu nevoi speciale, elaborat de Agenția Europeană pentru Azil. De asemenea, Studiul privind percepțiile și atitudinile față de egalitate (2024)¹ demonstrează o puternică deplasare a percepțiilor despre persoanele LGBTQ+ spre spațiul negativ,</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>propunerea de completare a anexei nr. 1 a HG nr. 720/2025 cu indicatorul „identitatea de gen și orientarea sexuală” nu poate fi acceptată, din următoarele considerente: indicatorii prevăzuți în anexă au rolul de a facilita identificarea nevoilor speciale prin criterii obiective, funcționale și direct relevante pentru acordarea serviciilor.</p>

	<p>de respingere, de neacceptare, motiv pentru care sunt necesare măsuri active de identificare a acestora și acordare a suportului necesar.</p> <p>Din aceste considerente, Consiliul reiterează recomandarea privind completarea anexei nr. 1 a HG nr. 720/2025 cu un nou indicator „33.21. identitatea de gen și orientarea sexuală”.</p>	<p>Introducerea unor indicatori ce vizează identitatea de gen și orientarea sexuală ar presupune prelucrarea unor date cu caracter personal sensibile, care necesită un temei legal clar, explicit și proporțional.</p> <p>În lipsa unei reglementări exprese la nivel de lege care să prevadă colectarea acestor date în scop administrativ specific, includerea unui asemenea indicator într-un act normativ subordonat ar ridica probleme de legalitate și conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal.</p> <p>Cadrul normativ existent, inclusiv Legea nr. 121/2012, garantează protecția împotriva discriminării fără a impune colectarea sau declararea explicită a unor astfel de date în proceduri administrative. Protecția se realizează prin aplicarea principiului egalității și prin mecanisme generale de identificare a vulnerabilităților, nu prin instituirea unor obligații de divulgare a unor aspecte sensibile ale vieții private. Mecanismele deja prevăzute de HG nr. 720/2025 permit identificarea nevoilor speciale într-o manieră individualizată, în baza evaluării inițiale și a interacțiunii directe cu persoana, fără a fi necesară formalizarea unui indicator distinct. Eventualele riscuri de vulnerabilitate,</p>
--	---	---

			<p>inclusiv cele generate de factori sociali sau de expunere la discriminare, pot fi identificate și gestionate în cadrul evaluării, fără a introduce categorii explicite.</p> <p>Referirea la instrumentele elaborate de Agenția Europeană pentru Azil (EASO) are valoare orientativă, însă acestea nu au caracter obligatoriu și trebuie adaptate la cadrul juridic național, inclusiv la regulile privind protecția datelor și tehnica legislativă.</p> <p>În ceea ce privește argumentul sociologic invocat, deși relevă existența unor percepții negative în societate, acesta nu justifică, în sine, instituirea unui indicator normativ care implică colectarea de date sensibile. Răspunsul adecvat la astfel de constatări ține, în principal, de politici publice și măsuri de sensibilizare, nu de extinderea listei de indicatori.</p>
<p>Avocatul poporului nr. 04-3/24-946 din 17.04.2026</p>		<p>Analizând repetat proiectul de hotărâre pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului (număr unic 231/MAI/2026), Avocatul Poporului insistă în continuare asupra sugestiilor și recomandărilor formulate în opinia inițială (nr.04-3/19-777 din 01.04.2026).</p> <p>Cu toate că în Sinteza la proiectul vizat autorul proiectului susține că, cu excepția a două sugestii acceptate, recomandările Ombudsmanului nu pot fi acceptate deoarece prevederile proiectului ar fi conforme, Avocatul Poporului reamintește că sugestiile și recomandările formulate în opinia nr.04-3/19-777 din 01.04.2026 au la bază constatările din cadrul monitorizărilor efectuate, precum și interacțiunilor avute cu instituțiile relevante, inclusiv cu „beneficiarii”.</p>	<p>Se acceptă parțial</p> <p>Unele recomandări au fost revizuite și acceptate, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> -propunerea privind informarea Procuraturii și a Oficiului Avocatului Poporului în cazul constatării unor urme de violență a fost acceptată, fiind reflectată în modificarea pct. 18 din proiectul Regulamentului.

	<p>Reieșind din cele sus-menționate, Avocatul Poporului consideră că proiectul de hotărâre cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului (pentru modificarea Regulamentului Centrului de cazare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012 și ajustarea unor prevederi ale mecanismelor și metodologiei aplicabile în procedura de azil, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2025) (număr unic 231/MAI/2026), poate fi promovat, cu luarea în considerare a recomandărilor expuse în opinia inițială (nr.04-3/19-777 din 01.04.2026).</p>	<p>- Obiecția privind aplicarea controlului corporal preventiv la fiecare intrare în Centru, cu argumentul apropierii regimului de unul penitenciar sau de detenție administrativă și al posibilei afectări a demnității și vieții private, a fost examinată și luată în considerare. În acest sens, pct. 48.19 a fost reformulat în scopul delimitării explicite a măsurii de control la intrarea în Centru de noțiunea de control corporal preventiv. Astfel, s-a optat pentru sintagma „control preventiv”, constând exclusiv în verificarea vizuală și/sau prin mijloace tehnice a obiectelor deținute, cu respectarea principiului proporționalității. Reglementarea are ca finalitate asigurarea ordinii interioare și a securității Centrului, fără a institui măsuri specifice regimurilor private de libertate, înlăturând astfel riscurile de încălcare a demnității și vieții private a persoanelor.</p> <p>- Obiecția privind prevederile referitoare la repartizarea pe camere, precum și recomandarea Avocatului Poporului de a revizui obligațiile prin prisma principiilor necesității și proporționalității, au fost examinate. În acest context, dispoziția de la subpct. 48.18 a fost exclusă, întrucât dubla</p>
--	---	--

		reglementarea prevăzută la subpct. 48.1, în partea ce ține de respectarea repartizării pe camere stabilite la momentul cazării în Centru.
Ministerul Muncii și Protecției Sociale nr. 13/2140 din 21.04.2026	<p>1. La subpct. 14.2, se constată utilizarea sintagmei „înlocuitor legal”, care nu este reglementată în legislația Republicii Moldova, însă în contextul raporturilor de muncă sunt utilizate noțiuni precum „persoană desemnată cu exercitarea temporară a obligațiilor”. În acest sens, se propune substituirea sintagmei menționate pe întreg conținutul proiectului, în vederea uniformizării terminologiei și evitării eventualelor ambiguități de interpretare cu o formulare conformă cadrului legal, după cum urmează: „persoană desemnată pentru exercitarea temporară a obligațiilor”, în concordanță cu prevederile Codului muncii al Republicii Moldova 154/2003.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p> <p>A fost preluată formularea din Codului muncii al Republicii Moldova 154/2003: „persoana desemnată să exercite atribuțiile de muncă ale salariatului temporar absent”.</p>
	<p>2. Se propune corelarea pct. 25 cu prevederile art. 31 lit. o) din Legea nr. 270/2008, prin reglementarea expresă a cazurilor în care poate fi efectuat controlul corporal preventiv, precum și verificarea obiectelor deținute de persoană, în vederea asigurării clarității și previzibilității normei.</p>	<p style="text-align: center;">Nu se acceptă</p> <p>Propunerea privind completarea pct. 25 prin reglementarea expresă a cazurilor în care se efectuează controlul corporal preventiv și verificarea obiectelor nu poate fi acceptată, deoarece pct. 25 din proiect face trimitere directă la Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, respectiv la art. 31 lit. o), care reglementează deja temeiul și condițiile efectuării controlului corporal preventiv și al obiectelor deținute, din motive de securitate. Prin urmare, cadrul legal primar stabilește în mod suficient situațiile în care această măsură poate fi aplicată. Detalierea suplimentară la nivel de act normativ subordonat ar conduce la dublarea reglementării.</p>

			Totodată, formularea propusă la pct. 25 este suficient de clară și previzibilă, indicând expres momentul aplicării măsurii (la cazare) și temeiul legal, fără a depăși limitele reglementării secundare.
		3. Reiterăm necesitatea completării proiectului cu prevederi exprese care să reglementeze distinct aplicarea controlului corporal preventiv și al obiectelor în cazul copiilor, ca categorie specială. În lipsa unor norme clare, există riscul aplicării unor proceduri destinate adulților, incompatibile cu particularitățile de vârstă și standardele de protecție a drepturilor copilului. Se impune instituirea unei proceduri speciale, care să prevadă condițiile, limitele și garanțiile aplicabile, inclusiv respectarea interesului superior al copilului și efectuarea măsurii doar cu acordul și în prezența reprezentantului legal sau a unei persoane desemnate.	Se acceptă punctul 26 a fost completat cu subpct. 26.1, prin care se stabilește că copilul poate fi supus controlului corporal preventiv exclusiv cu acordul și în prezența părintelui sau a reprezentantului legal.
		4. Racordarea Notei de fundamentare la recomandările și propunerile înaintate supra	Se acceptă. Nota de fundamentare a fost completată cu prevederi referitoare la reglementarea controlului corporal aplicabil copiilor.
Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-01/1381 din 24.04.2026		Lipsa obiecțiilor și propunerilor	
<i>Expertize</i>			
		Punctele 9, 12, 13 ș.a. din proiectul Regulamentului Centrului de cazare - Obiecții:	Se acceptă în text au fost operate modificări

<p>Centrul Național Anticorupție nr. 06/7632 din 28.04.2026</p>	<p>Normele punctelor 9, 12 și 13 fac referință la unul și același subiect, responsabil de implementarea normei, însă utilizează termeni diferiți în acest scop. Considerăm că textele precum „solicitantul depune cerere” (punctul 9), „solicitantul de azil” (punctul 12), „persoana care se prezintă la Centru pentru depunerea cererii de cazare” (punctul 13) indică de fapt una și aceeași persoană, însă, la aplicare pot fi situații de interpretări confuze a subiectului asupra căruia se răsfrânge norma. Astfel, în redacția propusă prin proiect, subiectul urmează să fie interpretat diferit.</p> <p>Recomandări: Propunem autorului uniformizarea termenilor utilizați în vederea identificării clare a subiectului normelor.</p>	
	<p>Punctul 73 din proiectul Regulamentului Centrului de cazare - 73. Persoana cazată poate solicita părăsirea teritoriului Centrului pentru o perioadă de 48 ore, cu informarea în scris a administrației Centrului (...) Cererea de absentare se depune la administrație cu o zi înainte de perioada solicitată pentru a fi examinată, în caz contrar, absentarea din Centru se va considera nemotivată și se va sancționa corespunzător.</p> <p>Obiecții: Norma, pe de o parte, instituie dreptul persoanei cazate de a părăsi teritoriul Centrului de cazare pentru o perioadă de 48 ore cu informarea administrației Centrului cu o zi înainte de perioada solicitată. Pe de altă parte, norma statuează că administrația primește solicitarea „pentru a fi examinată”, respectiv, se poate deduce și interpreta că administrația Centrului ar avea dreptul de a se expune cu acordarea sau neacordarea permisiunii de părăsire a Centrului de cazare. În aceste condiții, nu este clar dacă administrația Centrului urmează să prezinte careva argumente justificative urmare a „examinării solicitării” în cazul refuzului. Or, aceeași normă instituie dreptul de a părăsi teritoriul Centrului doar prin onorarea obligației persoanei cazate în Centru de cazare de a informa în scris administrația Centrului privind intenția de a părăsi teritoriul Centrului de cazare. În altă ordine de idei, norma face referință la survenirea răspunderii în cazul neonorării obligației de a informa cu o zi înainte administrația Centrului de</p>	<p>Se acceptă cuvintele „pentru a fi examinată” au fost excluse și punctul 48 a fost completat cu prevederea propusă.</p>

	<p>cazare în legătură cu intenția de părăsire pentru 48 de ore a Centrului de cazare de către persoana cazată în cadrul acestuia.</p> <p>În acest sens, atragem atenția că norma punctului 73 nu este corelată cu norma punctului 48 din proiectul Regulamentului Centrului de cazare unde să se stipuleze clar obligația persoanei de a înștiința administrația Centrului de cazare cu cel puțin o zi înainte despre intenția de părăsire a Centrului de cazare pe o durată de 48 de ore. Aceste ambiguități administrative vor permite interpretări confuze a normelor cu riscul aplicării discreționare a acestora.</p> <p>Recomandări: Propunem autorului:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uniformizarea normei punctului 73 prin excluderea competenței de „examinare” a cererii de către administrația Centrului de cazare; - completarea normei punctului 48 cu obligația persoanei cazate în Centru de cazare privind înștiințarea administrației Centrului de cazare cu cel puțin o zi înainte despre intenția de părăsire a Centrului de cazare pe o durată de 48 de ore. 	
	<p>Punctele 87, 92 și 94 din proiectul Regulamentului Centrului de cazare</p> <p>-</p> <p>87. În vederea prevenirii introducerii în Centru a obiectelor sau substanțelor interzise, personalul postului de control acces este în drept să efectueze un control preventiv al persoanelor și al bunurilor acestora, cu respectarea demnității umane și a drepturilor fundamentale.</p> <p>92. În vederea asigurării securității, personalul postului de control acces este în drept să efectueze controlul preventiv al mijloacelor de transport, inclusiv verificarea compartimentului pentru bagaje sau marfă, cu respectarea cadrului legal.</p> <p>94. Accesul poate fi refuzat sau limitat în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul Regulament ori există riscuri pentru securitatea Centrului.</p> <p>Obiecții:</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p> <p>punctele 87 și 92 au fost reformulate și punctul 94 a fost completat.</p>

	<p>Normele atribuie unele drepturi subiecților responsabili de aplicarea acestora. Astfel, textul „este în drept să efectueze un control preventiv” din punctul 87 și punctul 92 induce confuzie în aplicarea uniformă a normelor. În acest sens, normele instituie dreptul personalului de control acces de efectuare a unui control preventiv. În aceste condiții, fără determinarea clară a cazurilor și a condițiilor de efectuare a controlului preventiv, există riscul ca acesta să fie efectuat în dependență de caz/situație cu riscuri inerente pentru securitatea Centrului, cât și riscuri de corupție în ceea ce privește inacțiunea efectuării controalelor de către personalul postului de control acces. Ținând cont de domeniul de reglementare a normelor punctelor 87 și 92 considerăm că, de fapt, aceste acțiuni urmează să fie calificate ca fiind obligații ale personalului postului de control acces. În ceea ce privește norma punctului 94, aceasta nu stabilește clar criteriile și cazurile când accesul este refuzat și când accesul este limitat și care sunt diferențele între aceste două acțiuni.</p> <p>Recomandări: Propunem autorului:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stabilirea obligației personalului control acces de efectuare a controalelor în condițiile punctelor 87 și 92; - stabilirea prin modificarea normei punctului 94 de a reda claritate în ceea ce privește decizia de refuz al accesului sau de limitare a accesului pe teritoriul Centrului de cazare. 	
	<p>Concluzia expertizei În nota de fundamentare se menționează că: <i>„Scopul elaborării prezentului proiect constă în necesitatea alinierii prevederilor actelor normative ca urmare a modificărilor operate la Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, precum și a aprobării Hotărârii Guvernului nr. 720/2025 pentru aprobarea mecanismelor și metodologiei aplicabile în procedura de azil, inclusiv mecanismul de acordare a condițiilor materiale de primire pentru solicitanții de azil, metodologia de estimare a costurilor aferente și mecanismul de aplicare a conceptului de țară de origine/terță sigură.</i></p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p> <p>Proiectul a fost reexaminat prin prisma aspectelor expuse la compartimentul III al prezentului raport de expertiză anticorupție, iar factorii și riscurile de corupție identificate au fost eliminate.</p>

	<p><i>Prezentul proiect are drept scop asigurarea coerenței, clarității și aplicării uniforme a cadrului normativ în domeniul azilului, prin ajustarea și corelarea reglementărilor subsecvente cu noile soluții legislative adoptate.</i></p> <p><i>Totodată, proiectul are ca finalitate revizuirea și actualizarea cadrului normativ care reglementează organizarea și funcționarea Centrului de cazare, în vederea corelării acestuia cu modificările legislative recente și asigurării unei reglementări clare, coerente și aplicabile în practică”.</i></p> <p>În proiect au fost atestate norme care induc confuzie în stabilirea procedurilor de exercitare a unor atribuții/drepturi/obligații ale subiecților responsabili de implementarea normelor proiectului. Astfel, în conținutul proiectului au fost identificate norme care stabilesc proceduri administrative confuze și ambigui privind:</p> <ul style="list-style-type: none"> - determinarea subiectului asupra cărora se răsfrâng unele norme din proiect; - modul de părăsire a Centrului de cazare pentru o perioadă de 48 de ore; - modul de exercitare a atribuțiilor de control al accesului pe teritoriul Centrului de cazare. Analiza acestor aspecte este efectuată în compartimentul III al prezentului raport de expertiză anticorupție. <p>În final, recomandăm autorului reexaminarea proiectului prin prisma prezentului raport de expertiză anticorupție și eliminarea factorilor și a riscurilor de corupție identificați.</p>	
<p>Ministerul Justiției nr. 04/1-4766 din 30.04.2026</p>	<p><i>La proiectul hotărârii:</i></p> <p>Pornind de la prevederile art. 102 din Constituție, art. 37 din Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern și art. 14 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, actele normative ale Guvernului se adoptă pentru exercitarea atribuțiilor constituționale și a celor ce decurg din Legea cu privire la Guvern, precum și pentru organizarea executării legilor. Astfel, în clauza de adoptare, se va indica temeiul legal de adoptare a actului normativ respectiv, norma concretă din lege care indică expres competența Guvernului de a adopta actul în cauză. În acest scop, în calitate de temei juridic se recomandă indicarea art. 7 alin. (1) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, potrivit căruia „Centrele de cazare își</p>	<p>Se acceptă</p>

	desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile prezentei legi, în baza unui regulament, aprobat de Guvern.”.	
	<p>La proiectul Regulamentului Centrului de cazare:</p> <p>La subpct. 4.1, se vor exclude cuvintele „la prezentul Regulament”, or, potrivit art. 55 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, în cazul în care se face trimitere la o normă juridică care este stabilită în același act normativ sau element structural, pentru evitarea reproducerii acesteia, se face trimitere la norma juridică relevantă fără a se preciza că aceasta face parte din același act normativ sau element structural, cu excepția cazurilor în care această precizare este necesară pentru a exclude orice echivoc. Obiecția este valabilă pentru toate cazurile similare din proiect.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>cuvintele „la prezentul Regulament” au fost excluse</p>
	<p>La pct. 7, se va asigura conformitatea cu art. 7 alin. (3) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, fiind necesară reexaminarea redacției propuse, întrucât varianta în vigoare este mai clară și mai completă sub aspectul reglementării surselor de finanțare.</p> <p>În acest sens, se va menține redacția actuală după cum urmează:</p> <p>„7. Centrul este finanțat din contul alocațiilor de la bugetul de stat, aprobate pentru Ministerul Afacerilor Interne, precum și din alte surse de finanțare care nu contravin legislației”.</p>	<p>Se acceptă</p>
	<p>La pct. 11, se recomandă revizuirea formulării, în vederea clarificării sintagmei „persoană desemnată”, care, în forma actuală, este ambiguă și nu permite identificarea clară a statutului, modalității de desemnare și responsabilităților acesteia.</p>	<p>Se acceptă</p>
	<p>Cu referire la pct. 13, se constată că, în vederea soluționării cererii de cazare, persoana este supusă unui examen medical efectuat de o instituție medicală desemnată de Ministerul Sănătății, inclusiv sub aspectul identificării unor riscuri pentru sănătatea publică și al necesității întreprinderii unor măsuri ulterioare.</p> <p>În același timp, pct. 15 instituie o evaluare inițială realizată la nivelul Centrului, cu participarea, după caz, a prestatorului de servicii medicale, care include, inter alia, evaluarea stării de sănătate fizică și mintală, ceea ce conduce la examinarea repetată a aceleiași aspecte prin două proceduri</p>	<p>Se acceptă</p> <p>punctele 13 și 15 au fost revizuite</p>

	<p>paralele. În acest context, se recomandă revizuirea normelor în sensul delimitării între examinarea medicală efectuată de instituția abilitată și evaluarea multidimensională realizată de Centru sau, după caz, comasarea componentelor care vizează starea de sănătate într-un mecanism procedural unic.</p>	
	<p>La subpct. 14.2, în vederea uniformizării terminologiei, cuvintele „înlocuitorul legal al acestuia” se vor substitui cu cuvintele „persoana desemnată să exercite atribuțiile în absența acestuia”. Observația este valabilă pentru toate cazurile similare din proiect.</p>	<p>Se acceptă A fost preluată formularea din Codului muncii al Republicii Moldova 154/2003: „persoana desemnată să exercite atribuțiile de muncă ale salariatului temporar absent”.</p>
	<p>La pct. 19, pentru previzibilitate se consideră necesar de a indica termenul de la recepția cererii de cazare și rezultatele examenului medical în care șeful Centrului de cazare urmează să emită decizia favorabilă/nefavorabilă privind cazarea.</p>	<p>Se acceptă punctul 19 a fost reformulat</p>
	<p>În contextul pct. 22, ce vizează lista persoanelor care nu pot beneficia de cazare în cadrul Centrului, este de remarcat că potrivit art. 31 alin. (2) și (3) din Legea nr. 270/2008, solicitanții de azil și membrii de familie care sunt solicitanți de azil sunt obligați să se cazeze în centrele de cazare pe parcursul procedurii de soluționare a cererii de azil în cadrul Inspectoratului General pentru Migrație. Excepție de la alin. (2) fac solicitanții de azil care pot pune în pericol viața și/sau sănătatea persoanelor cazate în centrele de cazare.</p> <p>În conformitate cu art. 31 lit. o) din Legea nr. 270/2008, solicitantul de azil este obligat să se supună, după caz, efectuării controlului corporal preventiv și al obiectelor pe care le are asupra sa, din motive de securitate. Întru implementarea art. 31 lit. o) din Legea nr. 270/2008, urmează a fi prevăzute în proiect cazurile în care efectuarea controlului corporal preventiv se consideră a fi justificată.</p>	<p>Nu se acceptă Prevederile Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova stabilesc caracterul general al obligației solicitantului de azil de a se supune controlului corporal preventiv și al obiectelor pe care le deține, din motive de securitate.</p> <p>În vederea implementării acestor dispoziții legale, proiectul hotărârii de Guvern instituie o regulă clară potrivit căreia toate persoanele care urmează a fi cazate în Centru sunt supuse controlului corporal preventiv, în mod uniform, în scopul asigurării ordinii și securității. Totodată, necesitatea stabilirii unor cazuri distincte în care efectuarea</p>

controlului corporal preventiv ar fi considerată justificată nu se confirmă, întrucât proiectul prevede aplicarea uniformă a acestei măsuri tuturor persoanelor care urmează a fi cazate în Centru, tocmai în scopul prevenirii introducerii în incintă a obiectelor interzise, substanțelor periculoase sau altor bunuri care pot afecta ordinea și securitatea. Această abordare asigură un cadru unic de aplicare, exclude tratamente diferențiate și reduce riscul de interpretări discreționare sau de abuz în procesul de implementare.

Potrivit **pct. 27** din proiectul actului normativ, controlul se realizează de către personalul de serviciu al Centrului, cu întocmirea unui proces-verbal de control. Pe de alta parte, persoanele cazate în Centru au obligația să se supună controlului corporal preventiv la fiecare intrare în Centru, efectuat de personalul autorizat, în scopul asigurării ordinii interioare, securității Centrului și siguranței persoanelor cazate și a personalului acestuia, iar pct. 87, stabilește că, în vederea prevenirii introducerii în Centru a obiectelor sau substanțelor interzise, personalul postului de control acces este în drept să efectueze un control preventiv al persoanelor și al bunurilor acestora, cu respectarea demnității umane și a drepturilor fundamentale.

Se propune corelarea terminologică a prevederilor referitoare la efectuarea controlului corporal preventiv, întrucât textul utilizează noțiuni diferite: „personal de serviciu al Centrului”, „personal autorizat”, fără a preciza raportul dintre acestea. În vederea asigurării clarității și aplicării uniforme a normelor, ar fi utilă definirea expresă a categoriei de personal competent să efectueze controlul corporal preventiv și precizarea dacă „personalul autorizat” include personalul postului de control acces sau alte categorii de personal. O asemenea intervenție ar contribui la evitarea interpretărilor

Se acceptă

	<p>divergente și la garantarea respectării drepturilor persoanelor supuse controlului.</p> <p>Din analiza conținutului 31 lit. o) din Legea nr. 270/2008, controlul corporal preventiv și al obiectelor pe care le are persoana asupra sa se efectuează din motive de securitate. Aceeași idee este reflectată și în proiectul Regulamentului Centrului de cazare. Astfel pct. 28 stabilește realizarea controlului corporal preventiv în scopul depistării obiectelor, substanțelor, materialelor interzise ce ar pune în pericol viața, sănătatea sau integritatea corporală a solicitanților, a altor persoane cazate ori a personalului Centrului. În aceeași ordine de idei, prin prisma sbp. 48.20. din proiect, controlul corporal preventiv realizat la fiecare intrare în Centru, este efectuat în scopul asigurării ordinii interioare, securității Centrului și siguranței persoanelor cazate și a personalului acestuia.</p> <p>Totodată, proiectul atribuie acestei măsuri și un scop ce ține de identificarea persoanei, prin depistarea documentelor de identitate (a se vedea ultimul enunț din pct. 28). Or, identificarea persoanei constituie o procedură distinctă, chiar dacă poate interveni în cadrul controlului. De altfel, persoanele în perioada cazării sunt obligate să se supună controlului corporal preventiv la fiecare intrare în Centru, efectuat de personalul autorizat, în scopul asigurării ordinii interioare, securității Centrului și siguranței persoanelor cazate și a personalului acestuia. Controlul corporal preventiv presupune verificarea persoanei și a obiectelor deținute, în vederea prevenirii introducerii în Centru a obiectelor sau substanțelor interzise (a se vedea sbp. 48.20. din proiectul Regulamentului). În temeiul sbp. 48.10., persoana menționată anterior este obligată să prezinte documentul de identitate valabil la intrarea pe teritoriul Centrului. Nerespectarea obligațiilor sau interdicțiilor stabilite pe durata cazării atrage consecințele prevăzute la pct. 52 din proiect.</p> <p>În condițiile în care proiectul Regulamentului stabilește în mod distinct obligația persoanelor cazate de a prezenta documentul de identitate la intrarea în Centru, precum și consecințele nerespectării acestei obligații, inclusiv posibilitatea excluderii din Centru, nu se justifică recurgerea la controlul corporal preventiv ca instrument de identificare.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p>
--	--	--

	<p>Astfel, mecanismul normativ deja instituit oferă persoanei posibilitatea de a se conforma obligației de identificare în mod voluntar, sub sancțiunea pierderii dreptului de cazare, fără a fi necesară aplicarea unei măsuri intruzive suplimentare.</p> <p>În aceste condiții, se recomandă eliminarea oricăror referințe la scopul de identificare din cadrul controlului corporal preventiv, menținând această măsură strict în limitele sale de securitate.</p>	
	<p>Dispoziția de la sbp. 48.18 se va exclude, deoarece dublează subpct. 48.1 în partea ce vizează respectarea repartizării pe camere stabilite la momentul cazării în Centru.</p>	Se acceptă
	<p>Se recomandă completarea pct. 52 privind măsurile aplicabile persoanelor cazate cu criterii clare de individualizare a sancțiunilor prevăzute la pct. 52.1 și 52.2, în vederea delimitării între avertismentul verbal și avertismentul scris.</p> <p>În lipsa unor asemenea criterii, diferențierea între cele două măsuri rămâne la aprecierea discreționară a administrației, ceea ce poate afecta previzibilitatea normei și aplicarea uniformă a acesteia.</p>	
	<p>La pct. 73, se constată o necorelare între formularea generală a procedurii, care indică „informarea în scris a administrației”, și mecanismul instituit ulterior, care presupune depunerea unei cereri supuse examinării și sancționarea absentării nemotivate. Dacă persoana informează în scris despre părăsirea teritoriului Centrului de cazare, nu ar trebui să existe „aprobare/refuz” și sancțiune pentru neacceptare. Dacă este cerere supusă examinării, trebuie eliminată ideea de „informare” și clarificat caracterul de autorizare.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p> <p>Prevederea a fost formulată conform propunerii înaintate de Centrul Național Anticorupție, în cadrul expertizei nr. 06/7632 din 28.04.2026</p>
	<p>La pct. 75, termenul „careva” urmează a fi substituit, întrucât are caracter colocvial și imprecis, neadecvat limbajului normativ.</p>	Se acceptă
	<p>Pct. 82 se va conforma prevederilor Legii nr. 218/2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc.</p>	Se acceptă
	<p>La sbp. 95.4, cuvintele „autoritățile publice centrale și locale” se vor substitui cu cuvintele „autoritățile administrației publice centrale și locale”, conform terminologiei din Legea nr. 98/2012 privind administrația publică</p>	Se acceptă

	centrală de specialitate și nemijlocit din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală.	
	La pct. 106 , se va indica numărului și data ordinului ministrului sănătății prin care a fost aprobat protocolul menționat.	Se acceptă
	La pct. 2 din hotărâre, în cuprinsul dispoziției de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 720/2025, cuvintele „cu modificările ulterioare” se vor exclude. Totodată, numerotarea elementelor structurale urmează a fi revizuită în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (3) din Legea nr. 100/2017, care stabilește că „Pentru interpretare corectă și aplicare comodă, punctele pot fi divizate în subpuncte care se numerotează prin adăugarea consecutivă a cifrelor arabe, până la gradul de detaliere necesar”.	Se acceptă
	Cu referire la formula de atestare a autenticității actului normativ, remarcăm că, potrivit art. 102 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova și art. 36 alin. (2) din Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern, hotărârile Guvernului se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în aplicare. În acest context, din lista contrasemnatarilor, se va exclude ministrul justiției, deoarece acesta nu are obligația punerii în aplicare a hotărârii date.	Se acceptă